

Triggerfinger: "We hebben in elk kutcafé gespeeld" p. 16

Verder in dit nummer:

➤ Dronkemanspraat van Yves De Smet p. 3

➤ Kan rector Vervenne een ad fundum drinken? p. 5

Kringverkiezingsperikelen Trauma's en gesjoemel

Bij twee kringen, deze van psychologie en politieke en sociale wetenschappen, is er commotie over de verkiezingen.

Maarten Goethals & An Moerenhout

De kringverkiezingen van de Psychologische Kring verliepen dit jaar allesbehalve vlekkeloos. Tegenover de verkiezingsprocedure werd zwaar gezondigd. Als de andere Leuvense studentenkringen dat willen, kunnen ze op hun volgende samenkomst nu vrijdags de verkiezingsuitslag ongeldig verklaren.

Wat liep er fout? Om te beginnen bleek dat het Neutraal Comité dat toeziet op het goede verloop van de verkiezingen een man te weinig telde, twee in plaats van de vastgelegde drie. Het tweede probleem lag bij het toegepaste elektronisch kiessysteem. Enkel het s-nummer was voldoende om een stem uit te brengen. Terwijl om de identiteit van de stemgerechtigde met zekerheid te kunnen vaststellen ook het bijhorende paswoord nodig is. En al wie toegang heeft tot de server kan immers via het s-nummer achterhalen wie wat had gestemd. Van anonimiteit is er dus geen sprake meer.

Met de vraag of die verkiezingen al dan niet illegaal waren, wisten de Leuvense kringpresessen zich geen raad. De regeringscommissaris van de K.U.Leuven moest het dan maar oplossen. Geen probleem, zo oordeelde hij vreemd genoeg.

Daarmee is de kous echter nog niet af. Uiteindelijk zijn 30,68% van de studenten psychologie gaan stemmen. Maar volgens het huidige interne reglement van de kring zijn de verkiezingen slechts geldig vanaf een opkomst van 33%. Ook hier: blijkbaar geen probleem. Anneleen Franck, preses van dit jaar: "Na het verkiezingsresultaat van vorig jaar — 30,05% — hebben we beslist die norm te verlagen naar 30%. Alleen moet die beslissing nog in de statuten worden ingeschreven. Dat zal in de nabije toekomst gebeuren," aldus de preses, die erop wijst dat de eigen kringvergadering het voorlopige resultaat als geldig aanziet.

Bij Politika werd een van de opkomende ploegen op basis van een ontvankelijk ver-

klaarde klacht voor een week geschorst. Gevolg: tijdens de passieve kiesweek — waarin de ploegen enkel promotie mogen voeren — werd hen verboden reclame te maken. Toch moest het Neutraal Comité sneller dan verwacht terugkomen op de beslissing. "We kunnen nu dan wel terug deelnemen aan de verkiezingen, toch hebben we een trauma opgelopen," zegt Nick Bols, kandidaat-KriCo van de lolploeg Lijst Eerstebach voor Politika. "Er werd een klacht ingediend omdat we reclame hadden gemaakt nog voor de passieve kiesweek was begonnen. Zo zouden we op 11 maart een mail hebben verstuurd om de eerstejaars te overtuigen om op ons te stemmen en zouden we zondagavond, twee uur voor het officiële begin van de passieve kiesweek, een uitnodiging op facebook hebben verstuurd."

PROBLEMEN

Deze beschuldigingen bleken niet helemaal te kloppen. "Omdat de kandidaat-KriCo bleef volharden in zijn onschuld hebben we de kwestie donderdag nog een keer onderzocht," verklaart Thomas Vandormael, voorzitter van het Neutrale Comité en KriCo van Politika. "We ontdekten dat de tijdsinstellingen van de webmails verschillend waren, waardoor de tweede klacht niet ontvankelijk verklaard mocht worden. Daarom besloten we om de sanctie te beperken tot een schorsing van twee dagen."

Ondertussen is er volgens Nick genoeg schade toegebracht. "Wanneer er nu minder studenten naar onze activiteiten zullen komen, zit ik financieel in de problemen," aldus Nick. "Daarnaast zijn wij niet meer gemotiveerd om ons nog te engageren voor het kringleven. Ik vind het jammer dat het Neutrale Comité mijn kant van het verhaal niet heeft aanhoord voordat ze ons zo'n zware straf oplegden."

"We hebben gewoon de reglementen gevolgd en objectief gehandeld," aldus Thomas. "Het Neutraal Comité pakt de kringverkiezingen op een serieuze manier aan, net zoals we dat met onze volledige werking hebben gedaan tijdens het voorbije jaar."

Spelen in de bossen

Afgelopen woensdag organiseerde de Landbouwkring (LBK) naar jaarlijkse gewoonte haar Highland Games. Negen teams bekampten elkaar gedurende een namiddag in negen verschillende disciplines.

(foto Jonas Donvil)

p. 6

Lage opkomst verkiezingen

De opkomst bij de kringverkiezingen ligt dit academiejaar voorlopig een stuk lager dan andere jaren. Steeds minder studenten vinden het de moeite om te gaan stemmen. Dat werd duidelijk nadat een achttal kringen vorige week een nieuw bestuur kozen.

EOOS, de studentenkring van taal -en regiostudies, kent een opkomst van 18,9%. Dat is ruim voldoende om legitiem te zijn, maar het resultaat is minder dan vorig jaar. Preses Jessica Soors zoekt de verklaring bij de beperkte promotiemogelijkheden: "De faculteit Letteren wou geen verkiezingsmails sturen wegens niet onderwijsgerelateerd. Er zijn vreemd genoeg wel mails verstuurd voor de vreetcantus van de psychologische kring."

Bij de kring van de Leuvense tandheelkundigen Apollonia heeft 39% van de studenten gestemd. De preses Dieter Cloet geeft toe dat dit eveneens minder is dan vorig jaar. "Als er één ploeg opkomt, denken studenten dat de zaak bij voorbaat beslecht is en dat hun stem dus niets meer uitmaakt."

Waar de opkomst bij Babylon vorig jaar 43% bedroeg, is dat nu 28%. Dat heeft vol-

gens de net verkozen preses Raf Njotea niets te maken met een teveel of een te weinig aan kiesactiviteiten. "Vorig jaar kwamen er twee ernstige ploegen op en toen deed het er wel toe of je stemde of niet," aldus Raf die er toch op wijst dat 28% een goed resultaat is.

Ook Apollonia heeft te kampen met mindere cijfers. "Hoewel er meer sportkoters zijn dit jaar, is de opkomst lager dan anders," stelt Sara Pauwels vast. Zij was lid van het Neutraal Comité dat toezag op het goede verloop van de verkiezingen.

Bij Farmaceutica zijn het aantal stemmen quasi gelijk gebleven, maar valt het hoge aantal blancostemmen op, namelijk 302 van de 680 stemmen. "Studenten zijn blijkbaar minder geïnteresseerd in de kringwerking," zegt toekomstig preses Tom Tourne.

Ook Kortrijk deelt in de klappen. Hoewel 87% van de studenten daar is gaan stemmen, is er in absolute cijfers een daling van ongeveer 100 stemmen.

(mg)

VRAAG NAAR 'EXCELLENTIES' VOOR OPLEIDINGEN

Milde vorm van ranking

In Europa komen onderwijsinstellingen steeds meer op lijstjes terecht: rankings. Ook in Vlaanderen leven deze ideeën, en gaan er stemmen op om "excellenties" uit te delen aan uitmuntende opleidingen. In welke mate zal het onafwendbaar zijn om daar in mee te stappen?

Ide Smets

In de eerste accreditieronde wordt de basiskwaliteit van het Vlaamse Hoger Onderwijs beoordeeld. Voor de meeste instellingen draait dat goed uit. Nu men over de tweede ronde begint na te denken, wil men een stap verder gaan. Instellingen zijn vragende partij om voor bepaalde opleidingen een "excellentie" in de wacht te kunnen slepen. "Een milde vorm van ranking," luidt het bij VVS (Vlaamse Vereniging voor Studenten).

Deze vraag vloeit voort uit een Europese tendens. Internationale accreditatieorganisaties hanteren steeds meer de beoordelingen "excellent". Ook Nederland, dat in hetzelfde accreditatiesysteem zit als België, besliste om mee te gaan in dit systeem. Te meer omdat het daar gekoppeld wordt aan een extra financiering. Guy Aelterman, ondervoorzitter van de NVAO (Nederlands

Vlaamse Accreditatie Organisatie): "Je kan niet blijven zeggen dat je niet mee doet. Je moet proberen een systeem te bedenken dat zo objectief mogelijk is. Iedereen erkent de mankementen in rankings, maar toch kijkt iedereen ernaar, bijvoorbeeld wanneer universiteiten partners zoeken. In Frankrijk begint men het onderwijsbeleid zelfs voor een stuk af te stemmen op rankings." Hoe men een uitbouw van dit systeem bij ons in praktijk zal brengen, is echter nog koffiedik kijken.

Op dit moment bestaat er wel al de mogelijkheid om een erkenning van bijzondere kwaliteitskenmerken te verwerven. Deze waardering houdt niet noodzakelijk in dat je excellent bent, maar kan ook op een unieke, specifieke soort kwaliteit duiden. Al hebben nog maar weinig hogescholen en slechts twee universiteiten de erkenning verworven.

Eddy Van Avermaet, voorzitter van de VLIR-werkgroep kwaliteitszorg wijst erop dat 'excellent' scores nu al kunnen worden toegekend, zij het slechts op het niveau van afzonderlijke aspecten van kwaliteit. Bovendien kunnen visitatiecommissies een opleiding in zijn totaliteit in kwalitatieve termen als excellent beoordelen. Een bijkomende 'excellent' kwalificatie vindt hij dus grotendeels overbodig. En verder: "Elke instelling wil excelleren, zolang ze maar meer

excelleert dan de andere. Differentiatie ligt moeilijk in Vlaanderen. Er zullen dan immers universiteiten zijn die beter zijn dan andere. Het differentiatie-model, dat in vele landen een vanzelfsprekendheid is, wordt in Vlaanderen voorsnog niet aanvaard."

Elk van de betrokken instanties staat voorlopig huiverachtig ten opzichte van een echte ranking waarbij men effectief toekomt aan het opstellen van lijsten. Iedereen beseft dat rankings objectiveren verschrikkelijk moeilijk is, zoniet onmogelijk. Dat vereist immers welomschreven parameters. Dat is in mindere mate een probleem voor onderzoek, maar voor onderwijs ligt dat al veel moeilijker. Toch moet een profilering op basis van kwaliteit mogelijk zijn.

Het toekennen van excellenties biedt volgens VVS weinig voordeel voor de studenten. Gertie De Fraeye, ondervoorzitter VVS: "Een excellentielabel toekennen aan een volledige opleiding heeft een verblindend effect. Ondanks het label kan de opleiding immers nog een aantal minpuntjes hebben. Het zorgt voor een ongenueanceerd beeld. Studenten zijn nu eenmaal verschillend en hebben dus nood aan opleidingen die op andere aspecten de nadruk leggen."

STUDENTEN GENEESKUNDE NAAR DE FILIPPIJNEN

"De andere kant van de wereld"

Studentenpastor Guido Cooman van de campus Kortrijk vertoefde met twintig studenten van de tweede bachelor geneeskunde tot eind vorige week op de Filippijnen. "Veel zaken van daar zijn vreemd voor ons."

Maarten Goethals

De trip naar de Filippijnen is geen plezierreisje, verzekert Guido Cooman ons. "Wat centraal staat is de interactie tussen milieu, maatschappij en mens. De reis, deels gefinancierd door de Leuvense universiteit, vormt een onderdeel in het curriculum van de opleiding geneeskunde. Dit is de derde keer dat we met een groep van twintig studenten naar de Filippijnen reisden. Op langere termijn zal dit zijn vruchten afwerpen."

Veto: Wat doen jullie tijdens die studiereis?

Cooman: «We zijn vier dagen te gast aan de universiteit van Baguio. Daar volgen de studenten vier halve dagen les over ziekten die een ontwikkelingsland eigen zijn: malaria, tbc, wormen, seksuele overdraagbare ziektes. Daarnaast lopen ze vier halve dagen stage in het universitair ziekenhuis onder leiding van een lokale geneesheer. Daarna reizen we naar de bergprovincies, waar we verschillende steden en dorpjes aandoen. We bezoeken er verschillende zieken-

huizen. Wat opvalt is het verschil in behandeling, zowel tussen private en publieke ziekenhuizen als tussen die van de grootstad en het platteland. Het voordeel van deze component is dat je je beweegt in mooie streken met prachtige landschappen. In Manilla, de derde tussenstop, bezoeken we verschillende lokale projecten. Nadeel van dat vele rondreizen is dat je makkelijk zeven uur onderweg bent.»

VERMINKINGEN

Veto: Waarom de Filippijnen?

Cooman: «In dat land zijn nog veel Vlaamse missionarissen actief. De Sint-Louis University is onder andere gesticht door Vlaamse paters. De West-Vlamingen die er nog zijn, één uit Waregem en één uit Bissegem, ken ik van vroeger. Omdat we over de nodige contacten beschikten, was de K.U.Leuven geïnteresseerd. Hun argument was dat je op die manier de andere kant van de wereld ziet.»

Veto: Wat blijft de studenten bij?

Cooman: «Dat ondanks de armoede er niet alleen miserie is. De mensen hebben een andere kijk op het bestaan dan wij. Ze zijn niet rijk, dus hebben ze geen last van zorgen die de rijkdom met zich meebrengt. Op vlak van geneeskunde is er natuurlijk een enorm verschil. Dat heeft te maken met het sociaal verzekeringsstelsel dat men er hanteert.

De staat komt namelijk niet tussen. Een goede gezondheid is afhankelijk van de gezondheidszorg die je kan betalen. Voor veel Filippino's is dat bijzonder weinig.»

«We hebben dit jaar ook voor een eerste keer een melaatsendorp bezocht. Dat was een harde confrontatie. Melaatsheid kennen we niet meer, en zeker niet de verminkingen die daarmee gepaard gaan. Voor ons is het vreemd dat een ziekte het lichaam zo verminkt. Dat blijft studenten zeker bij.»

Veto: Wat heeft u persoonlijk verrast?

Cooman: «In de Filippijnen leeft 70% onder of op de armoedegrens en toch slaan die mensen er zich door. Zij beseffen ook wel dat ze het niet goed hebben, maar ze overleven. De manier waarmee ze met de realiteit omgaan is frappant. Niettegenstaande heb ik de laatste drie jaar geen verbeteringen gezien. De armoede vermindert niet. En hoewel we hier klagen over de stijgende voedselprijzen, is dat in Filippijnen nog problematischer, omdat ze de rijst, het belangrijkste basisvoedsel, moeten invoeren. Als de toevoer van rijst niet meer gegarandeerd is, dan zal dat gevolgen hebben voor de algemene gezondheid van het Filippijnse volk.»

RETRO VETO

Wekelijks zal de loep jou laten kennismaken met een oude Veto en haar inhoud. Nummer 1 van jaargang 23 bijvoorbeeld, verschenen op 19 augustus 1996.

Een Veto in augustus lijkt nu misschien absurd, maar in de vorige eeuw was het meer dan gewoon. Het bleef wel beperkt tot één zomerse uitgave die verscheen tijdens Marktrock.

De voorpagina brengt financieel goed nieuws. Dankzij de verzaaging van de kotenmarkt daalde de prijs; zelfs in augustus stond half Leuven nog te huur. Op de tweede pagina staat echter een ongunstigere titel: "inschrijvingsgelden weeral omhoog?". Het Arbitragehof kon hier, gelukkig, een stokje voor steken.

Leuven kreeg ook een heuse facelift eind jaren negentig. De stationsbuurt werd aan een opknappbeurt onderworpen en dit ten koste van de frituurtjes van toen. Alhoewel de oude Veto nog enige hoop is toegedaan, moeten we vandaag de dag vaststellen dat Frituur Junior en de zijnen er jammergenoeg niet meer bij zijn.

(pb)

Taxi's Rudy

Democratie

geherdefinieerd

Het einde van het academiejaar nadert met rasseschreden en Leuven trekt naar de stembus, de studenten dan toch. Jawel, de westerse voorliefde voor de democratie heeft ook haar ingang gevonden bij de kringen. Toch blijken niet alle systemen uniform en zeker niet allemaal even koosjer.

NEPOTISME

Het grootste probleem is de algemene teneur van vriendjespolitiek. Dat studenten op vrienden stemmen in plaats van op een beleid is nog het minste. Je stem uitbrengen op iemand die je vertrouwt en jou kan vertegenwoordigen is immers evenzeer een aspect van een democratisch systeem als het idee van de meerderheid. Jammer genoeg stem je bij de meeste prediumverkiezingen niet op één iemand, maar op een gans team.

Dit idee van een voorgevormde coalitie klinkt al wat minder democratisch. De postjes zijn verdeeld en de inspraak de mond gesnoerd. In principe hoeft de student toch niet akkoord moeten te zijn met die opstelling? Toch kunnen we ook dit door de vingers zien. Met zo'n klaargestoomd team garandeert je een vlotte werking achteraf. En als je niet akkoord bent, breng gerust een proteststem uit. Een proteststem op wie? Op een lolploeg die, als ze verkozen wordt, direct de macht overdraagt? Maar weinig kringen kunnen rekenen op meer dan één serieuze ploeg.

Deze beperking in keuze, enkel lolploeg versus echte groep, komt vaker voor in kleine kringen. Als er dan een echte tegenkandidaat komt opdraven wordt sterk ondermijnd gewerkt. Er worden mensen weggevoerd en, wederom, verleid met "machtsposities". Want wat als zo'n protestploeg wint? Wel, dan is de machtsoverdracht in het water gevallen. Immers zijn de kiesploegen uitlopers van de huidige machthebbers, enkel gepimpt met vervangers voor vrijgekomen functies. We moeten het behoud van ervaring en kennis toch ook applaudiseren, maar hoeft dat via een copy-paste proces?

FORMALITEIT

De kiesploegen teren ook op de presidia inzake beloftes. Hoewel het werk van presidia toe te juichen en te appreciëren valt, toch hoor je ieder jaar oplossingen voor dezelfde problemen. Twee klassiekers zijn een verbetering van de cursusdienst en de kring op de kaart zetten.

Voor het laatste staat ieder presidiumlid zelf borg. Democratie steunt op de pilaar van vertegenwoordiging, maar hier wordt eveneens tegen gezondigd. Presidia worden meer en meer gevuld met rand- of restcategorieën. Mensen uit gelijkwaardige hogeschoolopleidingen kunnen dankzij connecties de universitaire presidia vervullen. Soms worden ook losweg mensen uit andere studierichtingen gewillig opgenomen. Bijdrage tot het team of gewoon een vriend(in)?

Tot slot, de kiesweken zijn omgetoverd tot cadeautjesparades. Wederom verschuift het beleid op de achtergrond. De rijkere kringen overstelpen de leden met goodiebags, staaltjes, etc. De armere kringen stellen het met minder luxe, maar verweten zich toch goed met enkele ludieke acties. Stemmen kopen? Het is iets van lang vervlogen tijden in reguliere democratieën, maar niet in Leuven. Of het werkt is een andere zaak. Weinigen zullen zich echt laten overtuigen door de gastes, ervan profiteren des te meer. En op wie zullen ze dan stemmen? Lekker conservatief, op de uitloper van het huidig presidium, want dat is het gemakkelijkste op zo'n moment. Of hoe stemmen verwordt tot een formaliteit.

Pieterjan Bonne

De auteur is een groentje, het is de eerste keer dat hij in het openbaar zijn mening uit. Zijn mening komt daarom niet noodzakelijk overeen met deze van de redactie.

ACHTERBLIJVEN IN CONGO

“Ik geloof in een nieuw Congo”

Peter Verlinden verzamelde met *Achterblijven in Congo* een hele reeks getuigenissen die terugblikken op de koloniale overheersing. De Congolese bevolking kijkt met gemengde gevoelens terug op ‘les belges’, na hun vertrek in 1960.

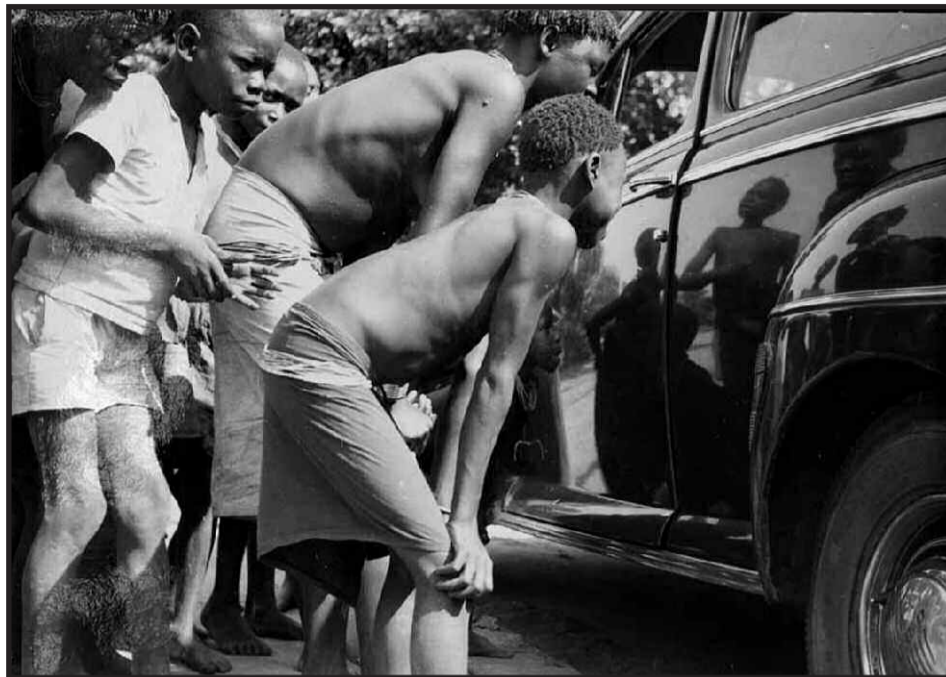
Christoph Meeussen & Bo Vanluchene

Veto: Dit boek is het laatste deel van een trilogie. Hoe past het werk in het geheel?

Peter Verlinden: «Het eerste boek, *Weg uit Congo*, was een pakket getuigenissen van de Belgische ex-kolonialen. Tussendoor publiceerde ik een kleiner boek met verhalen van kinderen van die kolonialen, die vanuit een onbevanging naar die tijd terugkijken, omdat ze niet zo beïnvloed waren door de politiek. Het laatste boek, *Achterblijven in Congo* is de tegenhanger van het eerste: de Congolezen zelf worden aan het woord gelaten. De opbouw blijft ongeveer hetzelfde, maar over zaken als economie hadden ze door hun zuiver uitvoerende rol niet veel te zeggen.»

WEEMOED

«Een van de overlappende elementen is bijvoorbeeld het paternalisme. Een ex-koloniaal zei in mijn eerste boek dat hij het zijn plicht vond de inwoners aan te leren om hun kinderen te laten inenten tegen ziektes — dat was zijn antwoord op het verwijt van paternalisme. Bij de Congolezen zelf komen dan weer andere zaken naar boven. Zij voelden zich tweederangsburgers. Langs de andere kant hebben ze weemoed naar de gratis gezondheidszorg en het gratis onderwijs uit de koloniale tijd. De Belgen hebben indertijd een materiële welvaart gebracht, vooral voor zichzelf, maar ook voor de Congolezen. Onlangs gaf ik een lezing waar een Congolese advocaat van rond de dertig jaar aanwezig was. Na afloop bevestigde hij mijn analyse: zijn generatie ziet de Belgen — als partners,

(persfoto)

niet als kolonialen — maar al te graag terugkomen. Als mensen die hen kennen en die weten hoe ze moeten besturen en organiseren. Persoonlijk vind ik dat een vorm van naïviteit.»

Veto: U maakt vaak reportages over Afrika voor het VRT-journaal. Hoe kan u in zo'n kort tijdsbestek een accuraat beeld geven?

Verlinden: «Je legt de vinger op de wonde. Voor een format als het journaal kan je in zo'n kort filmpje sowieso niet alle aspecten laten zien. Wat ik probeer is de verhalen van gewone mensen te belichten. Al te vaak is men geneigd alleen met *opinion leaders* te werken. Ik probeer zo waarheidsgetrouw mogelijk te blijven, maar voor een echt accuraat beeld kan je best alle filmpjes die ik de afgelopen tien jaar gemaakt heb, als een geheel bekijken.»

Veto: Frustreert het u hoe de internationale pers-

agentschappen omspringen met nieuws uit Afrika?

Verlinden: «Absoluut. Vooral Angelsaksische persagentschappen als Reuters en AP, die het medialandschap beheersen, verspreiden een erg simplistisch en eenzijdig beeld van situaties in landen als Congo, Burundi en Rwanda. Daarbij hebben ze zeer weinig oog voor antropologische elementen zoals traditie en cultuur. Een voorbeeld is de economische boom in Katanga in Zuid-Congo, waar de Chinezen nu massaal neerstrijken om grondstoffen te exporteren en aan mijnbouw te doen. Internationaal wordt dat vaak voorgesteld als “het heropleven van Congo”. Het zijn echter niet de gewone mensen die er beter van worden. Ik ben geen barricadeloper, maar als journalist vind ik dat de persagentschappen zich veel te westers gedragen.»

OPBOUW

Veto: Hoe kan Congo geholpen worden?

Verlinden: «Ik geraak er met de jaren steeds meer van overtuigd dat een verandering in Congo alleen maar duurzaam zal zijn als het gebeurt vanuit de Congolezen zelf en van onderuit. Daarmee bedoel ik dat er geen structuur mag worden opgelegd vanuit een geïnstalleerd regime. Dat kan alleen vanuit de dorpen en gemeenschappen zélf, en dus ook in grote mate vanuit de traditie. De waarden en normen waarmee de Congolezen opgroeien moeten terug een rol gaan spelen, in combinatie met Westerse technologie en zaken die we in de koloniale tijd geïntroduceerd hebben, want die kunnen we niet zomaar overboord gooien.»

Veto: Voelen de Congolezen zich dan niet aangetaast in hun waarden, gezien onze koloniale invloed?

Verlinden: «Tot mijn verwondering lijkt het me dat zij daar op een veel volwassener manier mee omspringen dan wij. Uiteraard hebben wij — objectief gezien — bepaalde waarden veranderd of vernietigd, maar de Congolezen blijven er erg pragmatisch bij. Onder het motto *c'est la loi de la nature*, willen ze na de oorlog verdergaan met hun leven, en hun leven zelf invullen, de Belgische invloed is daarbij een onontkoombaar historisch gegeven.»

«De rol van het Westen in Congo is nu dubbel. Enerzijds moet op korte termijn het geweld stoppen en de infrastructuur vooruithelpen, door bijvoorbeeld ziekenhuizen te herstellen. Daarnaast moeten ze het land ook op lange termijn opbouwen, niet heropbouwen. Er moet een nieuw Congo komen en dat zal misschien nog wel vier generaties duren. Ik zal het niet meer meemaken. Maar ik geloof er wel in.»

GESPREKSAVOND MET YVES DESMET

“Als jongere moet je de hemel bestormen”

Vorige week ontving CDS Leuven politiek hoofdredacteur van *De Morgen* Yves Desmet. Er volgde een gesprek over journalistieke deontologie, de rol van de media, goed bestuur en vooral het gebrek daaraan.

Maud Oeyen, Ide Smets & Maarten Goethals

Veto: Vindt u dat er grote verschillen bestaan tussen het studentenengagement van uw generatie en die van nu?

Yves Desmet: «Onze generatie was meer geneigd tot actie. Tien jaar geleden was er een heel antipolitieke periode. Als er debatavonden werden georganiseerd aan de universiteit kwam daar vrijwel niemand op af. Ik ging naar een debat met Frank Vandembroucke, en we zaten daar met zes man in de zaal: de organisator, Frank, drie toeschouwers en mezelf. We zijn dan maar gewoon op café gegaan.»

«Ik merk dat de debatcultuur nu toch weer wat aan het terugkomen is. Je krijgt weer aula's vol met discussies over vrije meningsuiting of de hoofddoek. Deze generatie lijkt opnieuw meer interesse te hebben voor politiek, maar dan voornamelijk vanuit een soort leergierigheid: “Geef mij argumenten, voed mij, zodat ik voor mijzelf een mening kan vormen.” Maar daar stopt het wel zo'n beetje. Terwijl wij minder discussieerden en meer deden. Wij waren de generatie van het grote gelijk: “Ik heb geen argumenten nodig;

ik weet hoe het moet.” En als ze ons niet geloofden dan gingen we wel betogen, of we bezetten het rectoraat, of we gooiden de ruiten in van de rijkswachtkazerne. Dus ja, we kwamen al eens meer in de kranten. Maar goed doordacht was dat ook niet.»

ANGST

Veto: Vloeit die aarzelende houding voort uit angst? Veel mensen lijken tegenwoordig bang om een uitgesproken standpunt in te nemen.

Yves: «Jullie leven in een heel competitieve en meer prestatiegerichte samenleving. Toen wij afstudeerden was er crisis. Niemand had meteen werk, maar daardoor werd er ook van niemand veel verwacht. We konden ons bijvoorbeeld amuseren met het oprichten van een vrije radio. Nu is daar geen tijd meer voor: de arbeidsmarkt schreeuwt om arbeidskrachten en er is een hoge prestatiedruk. Het moet allemaal zo verdomd snel gaan.»

«Dit is ook een onzekere periode. Materieel zijn we rijker dan ooit tevoren, maar we voelen ons bedreigd door de globalisering, de migratie, de vergrijzing. En dan zijn er nog de opkomende economieën: Brazilië, Zuid-Oost Azië, China. Hoe lang zal Europa haar voorrechte positie behouden? De vooruitgang lijkt zijn hoogtepunt voorbij; we kunnen alleen nog maar terug. Dat verklaart voor een deel de angst.»

Veto: Hoe moet de jeugd omgaan met dit vooruitgangspessimisme?

Yves: «Het is belangrijk om trouw te blijven aan je idealen, om die te blijven verdedigen.

Dat is nodig, ook al loop je tegen de muur. Ik denk dat iedere generatie met veel passie zijn eigen fouten moet maken. Als ze vroeg of laat maar beseffen dat het fouten zijn. Cynisme is een ouderdomskwaal: als je als jongere niet de ambitie hebt om de hemel te bestormen, om het onmogelijke te eisen, dan ben je toch niet echt jong. Het is de morele plicht van de jeugd om zich niet neer te leggen bij het bestaan en naar iets beters te streven. Ik vind dat ik echt verschrikkelijk aan het preken ben! Ik heb nochtans niet veel gedronken. (lacht)»

AMBITIE

Veto: Kan je als opiniemaker eigenlijk echt iets veranderen?

Yves: «Een opiniemaker heeft volgens mij geen echte macht. Het is niet omdat ik wil dat er iets gebeurt, dat het ook zal gebeuren. Maar je boetseert wel mee aan hoe een aantal mensen denken over bepaalde dingen, en je hebt dus een zekere invloed. Ik geloof bijvoorbeeld dat ik een rol gespeeld heb in de bredere aanvaarding van euthanasie. Je kan zowel door je commentaar als door de redactionele aandacht die je eraan besteedt mensen ervan overtuigen dat ook euthanasie een menswaardig levenseinde is, net zoals palliatieve zorg. Je maakt geesten rijp voor iets, en daaruit kan dan eventueel een politieke aanvaarding of bekrachtiging groeien. Maar je draagt daar dus slechts voor een stukje toe bij, en meer moet dat ook niet zijn. Ik heb niet de ambitie om de wereld in mijn eentje te beïnvloeden of te veranderen.»

«De pers is eigenlijk een soort megafoon. Als iemand in een megafoon roept, komt het er luider uit. Als niemand iets zegt, blijft het stil. Er moet dus een geluid zijn in de samenleving waar je als pers iets mee kan doen, dat je kan uitvergroten. Iets creëren uit het niets, dat kunnen wij ook niet.»

“De pers is een soort megafoon”

Veto: Wat zou u specifiek luider willen doen klinken?

Yves: «Met name een aantal basiswaarden, het respect voor een aantal vrijheden en rechten. Vrije meningsuiting, vrije godsdienstbeleving, zelfbeschikking over je eigen leven, het recht om de seksualiteit van je eigen voorkeur te mogen belevén, enzovoort. En langs de andere kant ook een aantal sociale verhoudingen: een nadruk leggen op het belang van solidariteit. De combinatie van een vrije markteconomie en een hoge sociale beschermingsgraad is al bij al geen slecht model, daar moet een evenwicht in stand gehouden worden.»

BOYCOT VAN PEKING 2008, EEN GOED IDEE?

“We mogen China niet vernederen”

De Chinese organisatoren hadden het allicht anders verhoopt, maar de Olympische vlam wakkert niet in alle harten vuur en passie aan. In heel wat oorden stoot zij op een koude muur van mensenrechtenactivisten en pro-Tibetanen die haar zowel letterlijk als figuurlijk trachten uit te doven.

Ward Neyrinck & Bo Vanluchene

Ma, een Chinese student chemie afkomstig uit het noorden van de reus met de 1,3 miljard inwoners, bevestigt dat de Spelen en de commotie die er rond ontstaan is geen enkele Chinees onaangeroerd laten. “We praten er bijna dagelijks over. Het moment is aangebroken waarop wij China en zijn prachtige cultuur aan de wereld kunnen tonen en de erkenning kunnen krijgen die we verdienen,” zegt hij.

Veto: Krijgt China die erkenning nu dan niet?

Ma: «Nee, natuurlijk niet. De meeste Chinezen hier vinden bijvoorbeeld de manier waarop de situatie in Tibet voorgesteld wordt verkeerd. Tibet is er onder China op vooruit gegaan.»

Veto: Tibetaanse ballingen zeggen nochtans dat China enorme schade heeft toegebracht aan de cultuur en het erfgoed van Tibet.

Ma: «Dat zou kunnen, maar op het vlak van kennis, economie en op het sociale vlak heeft Tibet grote winst geboekt.»

VERNEDERING

Professor Nicolas Standaert van de faculteit sinologie legt uit waarom Chinezen zich niet erkend voelen in de wereld. “Wanneer je kijkt naar de laatste eeuwen geschiedenis van China, dan zie je dat China in die tijd nooit een plaats in de internationale scène heeft ingenomen,” aldus Standaert. “Op het einde van de achttiende eeuw was het keizerrijk zo rijk en ontwikkeld dat het eenvoudigweg niets van de rest van de wereld nodig had.

Vijftig jaar later was Europa China door de industriële revolutie echter militair en economisch voorbijgesneld en dwongen de Europese grootmachten na de Opiumoorlog de ene koloniale concessie na de andere af, een ver-

land is geworden alsook een internationale erkenning van China’s plaats in de wereld. De Spelen zorgen verder ook voor een ongelooflijke dynamiek — en niet alleen op economisch vlak — doordat alle inspanningen van één

China nog maar aan het begin staat van een “evolutie” als antwoord op buitenlandse kritiek. Veel prikkelender en uitdagender vind ik echter het idee dat China misschien net de theorie in vraag stelt. Want als je de zaak puur empirisch benadert, moet je vaststellen dat China al dertig jaar zijn economie liberaliseert en terzelfder tijd op politiek vlak nauwelijks verandert.»

Veto: Zullen Chinezen, eenmaal ze materieel verzadigd zijn geen “immateriële” eisen gaan stellen en vrijheid eisen?

Standaert: «Dat sluit ik evenmin uit. De bevolkingen van Hong Kong en Taiwan, beide democratisch georganiseerd, zijn ook Chinees. En India bewijst dat ook landen van meer dan één miljard inwoners democratieën kunnen zijn. Maar je moet ook de kracht van het huidige Chinese systeem durven erkennen: het land gaat er economisch op vooruit en steunt op een zeer efficiënt ambtenarenapparaat dat door de Communistische Partij gevormd is. Daarenboven is er in het Chinese politieke denken ook de confucianistische traditie, die de familie naar voren schuift als een model voor de staat. Een familie streeft harmonie na, maar is wel in wezen ondemocratisch.»

Veto: Hoe evalueert u de huidige reacties ten aanzien van China?

Standaert: «Naar mijn mening schuilt er achter de terechte kritiek op China vanwege de situatie in Tibet vaak een onuitgesproken angst voor het sterke China. Hoe diep gaat de interesse in Tibet bij de meesten onder ons? En wat met de Oeigoeren of de Chinese katholieken? Over hun situatie wordt bijna nooit met een woord gerept. De Spelen zijn uiteraard een sterke symbolische gelegenheid maar als we het echt serieus zouden menen, moeten we ook bereid zijn tot economische offers. Politici zullen er wellicht over waken dat we China niet opnieuw gaan vernederen, want dat zullen de Chinezen ons nooit vergeven.»

nederling die het land eigenlijk nog altijd niet te boven gekomen is. Nationalisten en later de communisten gaven het land zijn trots terug, maar slechts na de dood van Mao in '76 kon er ook echt met een economische inhaalbeweging begonnen worden, wat gebeurde door een stapsgewijze economische liberalisering onder leiding van Deng Xiaoping.”

Veto: Wat betekenen de Olympische Spelen in dat verhaal?

Standaert: «Die zijn voor de Chinezen van ontzettend symbolisch belang. Het is de kers op de taart, het bewijs dat China een modern

land gericht zijn op dat ene moment waarop de hele wereld in Peking neerstrijkt.»

MENSENRECHTEN

Veto: Zullen de Spelen ook voor een verbetering zorgen inzake de mensenrechten en de situatie in Tibet?

Standaert: «Heel vaak wordt er inderdaad in het Westen van uitgegaan dat er na de economische liberalisering van China hoe dan ook een politieke liberalisering zit aan te komen. Ook Chinezen zul je vaak horen zeggen dat

MOBILE SCHOOL BOUWT KROTTENWIJK IN LEUVEN

Een positief signaal

Onderdak, het lijkt een evident kinderrecht. Toch leven er vandaag honderd miljoen kinderen op straat. Afgelopen weekend liet Mobile School, een Leuvense vzw die educatief materiaal voor straathoekwerk ontwikkelt, driehonderd jongeren kennismaken met het leven in een zelfgebouwde krottenwijk.

Robin Broos & Maartje Swillen

De stad Leuven stelde afgelopen weekend het ganse Martelarenplein ter beschikking. Mobile School liet er groepjes jongeren een heuse krottenwijk bouwen, waarin workshops, streetcooking, optredens en een sleepover werden georganiseerd. “We willen een statement maken,” vertelt Arnoud Raskin, een van de initiatiefnemers. “Er leven te veel kinderen op straat. Door jongeren op een positieve manier van hun tak te laten maken, geven we het signaal dat we dit niet pikken.”

SCHIJT

“Enerzijds brengen we straatkinderen niet op de traditionele zielige manier in beeld. Anderzijds geven we jongeren de kans te bewijzen dat ze niet onverschillig zijn.” Zo startte Mobile School een poll op haar website waarin zestig procent van de 15.000 respondenten aangaf zelf iets te kunnen betekenen in de strijd tegen armoede. “Ik krijg het schijt van mensen die beweren dat jongeren alleen

maar voor de computer hangen. Wie hier rondkijkt merkt dat er heel wat creativiteit en goodwill in die jonge gasten zit. Wanneer ik bij de bakker word voorgestoken, is dat nooit door een jongere. We laten hier zien dat niet

(foto Robin Broos)

alleen de student aan de sociale hogeschool over ontwikkeling nadenkt.”

SUCCESS

Tijdens de happening kon het nieuwsgieri-

ge publiek ook een kijkje nemen in zo’n mobiele school, waarvan er inmiddels vierentwintig actief zijn. De organisatie gaat zelf ter plekke mensen trainen zodat zij op hun beurt met de school aan de slag kunnen. “Dat lukt

een schilder weet ook dat hij verf op zijn handen kan krijgen.” Volgens Raskin zit het succes van Mobile School vooral in haar structuur. “We doen ter plekke een investering zonder kapitaal. De scholen draaien onafhankelijk onder een eigen management. We willen die lokale partners enkel coachen, niet paternaliseren. Op die manier ontstaat een betere relatie en worden problemen sneller gesignaleerd.”

RIOLEN

Ondertussen bereikt Mobile School zo’n 30.000 straatkinderen. “In sommige gebieden ligt de werking wel stil in de winter. In Roemenië wordt het tot -30° C, natuurlijk zie je daar dan geen enkel straatkind rondlopen. Maar eens het warmer wordt, komen de kinderen uit de riolen en worden ze betrokken bij de scholen.” Raskin is tevreden met de impact die hij daarmee heeft, al mag die van hem nog groter worden. “Het enige probleem is dat je dan ook met meer mensen moet gaan werken. Daar zijn we nog niet helemaal op voorzien.”

Mobile School plant volgend jaar opnieuw een creatieve en positieve actieweek. Tot dan slapen wij, na één harde nacht, opgelucht terug onder een dak. Voor honderd miljoen kinderen is dat wel even anders.

Meer info op www.mobileschool.org

Mobile School

door

Robin Broos

DE RECTOR OP BEZOEK

Spaghetti en *filet pur*

Naar goede gewoonte woont de rector jaarlijks een Algemene Vergadering (AV) van de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie LOKO bij. Hierin bijgestaan door coördinator studentenbeleid Mart Buekers beantwoordt hij de vragen van de Leuvense presides, gevolgd door een informele cantus.

Els Dehaen

Een eerste vraag gaat al meteen *over centen*. Concreter, of het nieuwe financieringsdecreet van de overheid zich zal laten voelen in het allocatiemodel. Rector Mark Vervenne antwoordt voorzichtig dat er geen drastische veranderingen zullen komen, maar dat het vooral belangrijk is het model te verfijnen en te vereenvoudigen. Hierbij is vooral de solidariteit heel belangrijk.

Vervolgens wordt er gepeild naar de haalbaarheid van de academisering (i.e. de

onderzoeksbetrokkenheid van de academisch gerichte hogeschoolopleidingen versterken) tegen 2012. Rector Marc Vervenne: "Het onderzoek van de laatste veertig jaar heeft een gigantische evolutie gekend. Binnen de universiteit hebben we dit proces ook gehad, maar dat heeft lang geduurd. In verschillende hogescholen is het tempo verhoogd. Het is een proces van integratie: de universiteit moet zijn eigenheid behouden en versterken. Dat geldt voor elke campus. Geen centralistisch bestuur, maar eigen verantwoordelijkheden en bevoegdheden voor de verschillende campussen."

Minder uitgebreid ging de rector in op de vraag zichzelf en zijn medewerkers te evalueren. Marc Vervenne: "Dit is de taak van de bijzondere universiteitsraad." Maar zelf vindt hij toch alvast dat de sfeer goed zit. Mart Buekers voegt toe: "Als ik niet zinnig meer kan omgaan met studenten, is het tijd om op te houden. In dat opzicht is het een soort permanente evaluatie."

Een evaluatie van de studenten in het bestuur dan? Als positief punt wordt opgemerkt dat studenten hierdoor verantwoordelijkheid moeten opnemen, zeker als ze lid zijn van de Raad van Bestuur. Voor negatieve punten vindt de rector het nog wat te vroeg, wel ontkent hij met klem dat sommige zaken in besloten kring bedisseld worden buiten de studenten om.

VRIJE VERSIES

Ook bij de vraag naar de besteding van een mogelijk werkingsoverschot komen er geen wilde plannen aan de oppervlakte. Moest er sprake zijn van een dergelijk werkingsoverschot, dan zou men die wellicht in beheerreserve investeren. "Op vlak van onderzoek zijn we immers al goed voorzien," aldus Vervenne.

Kortom, wie zich aan een heftig debat verwacht had, kwam die avond van een kale reis thuis. De meesten leken dit echter niet

aan hun hart te laten komen. Volledige aandacht was er immers pas toen de rector en de coördinator hun lievelingsgerecht verklapten - resp. een goede spaghetti en een *filet pur* - en diepgaand ingingen op hun vrijetijdsbestedingen - ze blijken beiden een passie voor joggen te bezitten.

Kan dit de rector verweten worden? Misschien. Maar zeker is dat een totale afwezigheid van kritiek bij de leden van de AV ook niet bepaald hielp. Vele presides waren blijkbaar in de eerste plaats komen opdagen om op toekomstige cantussen te kunnen pralen met een boodschap van de rector of de coördinator in hun codex. Al kan bewondering voor de uitstekende *vrije versies* van Mart Buekers daar ook voor iets tussen zitten.

DE XII WERKEN VAN VETO (11): OVEREET JEZELF IN DRIE MINUTEN

Cake en chocolademelk

Vergeet Herakles en Rob Vanoudenhoven: het zijn de Twaalf Werken van Veto die geschiedenis zullen schrijven. Voor het Elfde Werk stellen we ons voor een keer niet bloot aan weer, wind, publieke vernedering of vrijwillige uithongering, maar gaan we volledig voor de oververzadiging. Overdaad schaadt, zo luidt het bekende spreekwoord, en om te kijken of dat wel klopt hingen wij voor een keer onbeschaamd de vreetzak uit.

Maartje Swillen

Wie zich de zondagse vieruurtjes van vroeger herinnert kent het gevoel, er was altijd trek in meer dan alleen dat karige stukje cake. Daarbij behoorden wijzelf dan ook nog tot de ongelukkige sukkelaars die melk te drinken kregen in plaats van chocolademelk. Speciaal voor Veto werden die langvergeten trauma's weer opgerakeld, in het bijzijn van meer gebak en chocolademelk dan een mens ooit voor mogelijk hield. Ons doel: het kind dat vroeger altijd meer wou eindelijk overeten. We zijn bereid daar ver in te gaan, er worden alvast een aantal exemplaren van de Campuskant klaargelegd voor als onze maag het echt niet meer zou uithouden.

Verstandig als we zijn plannen we dit concours op onze nuchtere maag. Tegen elf uur druppelen de eerste durfals binnen. Dit werk blijkt meteen met een beproeving te beginnen, er staan twintig cakes en evenveel brikjes chocolademelk uitgestald op onze koffietafel. Tantalus' kwelling was er vast niets tegen, zeker niet als de verpakking van de cakes opengaat en de lucht meteen kleverig wordt van de geur van suiker en boter. Edoch, we wachten tot iedereen is opgedaagd en beginnen uiteindelijk met een kwartier

vertraging. Daar denken we eerder voordeel uit de halen, meer honger is bij dit werk waar-schijnlijk een troef.

2'58"

We beginnen met een halve cake elk. De bedoeling is dat we die zo snel mogelijk naar binnen spelen. Gulzig zijn was vroeger namelijk ook uit den boze en nu er geen ouderlijke

vaalgroene schijn rond de mond.

Om een deelnemer minder wordt natuurlijk niet getreurd, de harde kern gaat gestaag en onvervaard door. Tactiek blijkt daarbij een beslissende factor, wie zijn homp in te smalle plakjes heeft gesneden wordt door zijn verstand misleidt en denkt al snel dat hij verzadigd is. De glorieuze winnaar pakt het beter aan en speelt zijn grof gesneden stukken *jempy cake* — die uitsluitend van boter

(foto Christine Laureys)

macht meer te bespeuren is maken wij daar gretig gebruik van. Met z'n allen beginnen we vrolijk te schrokken, maar de eerste hap is al een desillusie van formaat. Door de race tegen de tijd is hier maar weinig genieten aan. Had ons een halve kilo spons gegeven en wij hadden het verschil vast niet geproefd. Na drie happen stijgen hier en daar al zuchten van verzadiging op en even later is daar ook meteen de eerste opgever, met als enige verwezenlijking een hele hoop goudgele hotelcake verpletterd op en naast een bord en een

gemaakt lijkt — naar binnen in minder dan drie minuten. Daar kwam vast ook een anatomisch voordeel bij kijken, de hele klus werd geklaard in niet meer dan vijf happen.

BRIKJES

Wat vervolgens gebeurt, is ontgoochelijk: driekwart van de deelnemers geeft op en houdt het verder bij de chocolademelk die, gedronken uit een brikje met de flapjes naar boven, meer nog dan de cake aan de kleuter-

klas doet denken. Slechts een select clubje schranst verder de andere helft van zijn cake naar binnen. Dat gaat overigens meteen opvallend veel trager. Voor de meeste deelnemers is eeuwige roem duidelijk een pak minder aantrekkelijk als er een indigestie voor doorstaan moet worden.

Wie denkt dat wij na een halve kilo cake echt overeten waren slaat de bal helemaal mis, eigenlijk zijn we gewoon oversuikerd en steekt zin in paprikachips, koffie, soep of een bickyburger de kop op, zolang het maar niet de cake is waar we drie minuten geleden nog kwijlend naar uitkeken. Iets hartigs, met andere woorden, en het is een harde dobber te beseffen dat het waar was wat ze vroeger zeiden: met zoetigheid alleen heb je niet gegeten.

Echte misselijkheid blijft nog even weg, zware lichamelijke klachten komen er pas als onze late lunch zich met de halfverteerde cake begint te vermengen. Met een wee gevoel in de maag wordt besloten de rest van de middag door te brengen op een mengeling van water en thee. Het vieruurtje wordt vandaag wijselijk overgeslagen. Bij het gros van de deelnemers is er alvast een tijdelijke afkeer van hotelcake van de witte producten ontstaan en dat is behoorlijk jammer, want we zitten met een geweldig overschot.

Ook de psychologische nasleep van deze *grand boeuf* mag niet onderschat worden. De ontgoocheling in onszelf is gigantisch, door dit werk zijn we — eventjes althans — gewone mensen met begrensde magen geworden. Het voelt alsof we opnieuw hebben ontdekt dat Sinterklaas een verzinsel is, maar dan veel erger, want de chocoladefiguurtjes smaakten er indertijd niet minder om.

HIGHLAND GAMES IN LEUVEN

Kajakken op de Dijle

Afgelopen woensdag organiseerde de Landbouwkring (LBK) naar jaarlijkse geplogenheid haar Highland Games. Negen teams bekampten elkaar gedurende een namiddag in negen verschillende disciplines.

Ken Lamberts

Highland Games zijn traditionele volksspelen die omstreeks het begin van de elfde eeuw ontstaan zijn in de hooglanden van Schotland. Sedert het einde van de achttiende eeuw is er een competitief element aan verbonden: de verschillende Schotse clans die zich in de Hooglanden gehuisvest hebben, strijden om de grootste eer. Supporters, gekostumeerd in geruite kilts, moedigen met behulp van olijke doedelzakdeuntjes hun helden aan. Tegenwoordig vinden Highland Games ook elders plaats. In Heverlee bijvoorbeeld, in de groene vlakten rond het Landbouwinstituut.

Voor zestien euro kunnen groepen bestaande uit vier personen meedingen naar de titel. LBK organiseert de Highland Games ieder academiejaar in de periode vlak na de paasvakantie en het evenement kent veel succes binnen de kring. "Met negen ingeschreven ploegen bleven we dit jaar onder de verwachtingen," zegt Kevin de Blochouse, coördinator van het topsportgebeuren. "Normaal zijn er tussen de vijftien en de twintig ploegen ingeschreven en dat was dit jaar een kleine

tegenvaller. Veel studenten hadden verplichte practica en de weergoden waren ons ook niet bijster goed gezind — enkele groepen belden

land Games is overigens geen privilege voor LBK-leden: deelname staat open voor de gehele faculteit."

(foto Jonas Donvil)

op het laatste moment af. Toch waren er dit jaar ook twee buitenlandse ploegen ingeschreven en kwam er veel volk dat les had of een proef moest opzetten voor een practicum even een kijkje nemen. Meedoen aan de High-

RODEOSTIER

"In totaal boden we negen activiteiten aan. Enerzijds waren er de eenvoudige volksspelen zoals kuipsteken. (Vanop een fiets trachten de spelers hun speer door het gaatje onderaan

de kuip, gevuld met water, te steken. Missen wordt bestraft met een nat pak. Ideaal voor in de zomer, red.) Deze hadden we geleend van het sportpatrimonium."

"Dan waren er natuurlijk de echte Schotse Games zoals *caber toss* of paalwerpen, het bekendste spel. Hierbij is niet de afstand van de worp belangrijk, wel de stijl ervan: de paal moet echt kantelen in de lucht. Bij *caber wave* diende ieder team zo snel mogelijk met een boomstam zigzaggend tussen palen te lopen. Een ander indrukwekkend zicht was het kajakken op de Dijle. De ploegen moesten zo snel mogelijk een afstand afleggen. Waar het mogelijk was, lieten we tegelijkertijd twee ploegen aan het werk, kwestie van de competitie erin te houden. De winnaar, dit jaar de ploeg 'Paasbloemen Forever', kreeg een vat dat geschonken werd door het bierlabo."

SJOELBAKKEN

"In de rand hadden we nog een rodeostier voorzien en aanwezigen konden zich divertirten met andere traditionele volksspelen als sjoelbakken of door hamburgers die aan democratische prijzen verkocht werden naar binnen te werken. De aanwezigen hadden het naar hun zin. Van de buitenlandse ploegen kregen we achteraf nog een dankberichtje. Uiteindelijk doen we het voor die gezelligheid."

VTK WINT IMPROVISATIETOERNOOI

Jaloerse telramen en gekaapte hometrainers

Het jaarlijkse improvisatietoernooi van Preparee wist donderdagavond weer heel wat volk te lokken. Een volle zaal kon genieten van het beste improvisatietalent dat de Leuvens studentenkringen te bieden hebben.

Kris Vanelderer

De avond gaat van start met een aantal opwarmingsoefeningen voor het publiek dat onder andere geleerd wordt om spelers die in de fout gaan met een zeer welgemeende *DIE* te verwensen. De jury bestaat uit Dries Desmet, winnaar van de eerste Vlaamse improcup, en Frank De Block van de Belgische Improvisatie Liga. Rector Vervenne maakt als derde jurylid de heilige drievuldigheid compleet, maar hoewel sympathiek leek hij een beetje verloren tussen zijn collega's. De Block springt bijvoorbeeld keer op keer gretig over-eind als er een jonge deerne te bepotelen valt of gekust moet worden.

Zonder veel tijd te verliezen wordt de aftrap gegeven. In de eerste ronde worden spelers uit verschillende kringen naar voor geroepen om samen een standaard improvisatiescène te spelen. Memorabele momenten zijn de scènes waar een hectische gebeurtenis op een familiefeest steeds sneller moet worden een uitgebeeld en een verjaardagsfeestje dat de meest excentrieke bezoekers over de vloer krijgt, zoals Harry Potter en Paris Hilton.

STINKT

Historia, Psychologie en Eos vielen na de eerste ronde uit de wedstrijd. Jurylid Desmet beweerde op dit moment dat: "de formule stinkt", aangezien er plots spelers uitvielen die goed genoeg waren om in de finale konden staan. Er wordt echter vlug besloten dat de avond om de humor gaat en niet om zijn eerlijk verloop. In de tweede ronde moesten ook Geos en Mecenas de handdoek in de ring gooien zodat Babylon en VTK het in de finale tegen elkaar moesten opnemen. De spelers van Babylon speelden een degelijke scène waarin ze verschillende emoties moesten uitbeelden. De winnaar van het toernooi werd echter vlug duidelijk toen de spelers van VTK een sublieme scène brachten waarin een jaloers telraam oproept tot sabotage van de klascomputer. Mecenas ging uiteindelijk nog lopen met de publieksprijs, niet in het minst te danken aan hun grote delegatie in het publiek.

Het publiek kon duidelijk genieten van de neergezette scènes en er kan totaal niet gezegd worden dat er iemand wat niveau betreft niet op zijn plaats zat. Wat wel dient gezegd te worden is dat bepaalde spelers met kop en schouders boven hun collega's uitstaken. Zo viel Benjamin Smolders van Historia duidelijk in de smaak met zijn, toegegeven soms moeilijk verstaanbaar, boerenaccent en

zijn brutaal gevoel voor humor. Ook Pieterjan Bonne van Babylon oogstte succes bij het publiek met onder andere zijn portrettering van een allochtoon die een hometrainer koopt en er verschrikkelijk lang over doet voor hij

kwam van Jeroen Baert, die VTK uiteindelijk naar de overwinning leidde. Zijn immer vlotte en zeer snedige opmerkingen werkten menig toeschouwer op de lachspieren. In een bisnummer kon zelfs presentator Benjamin De

(foto Martijn Sermeus)

doorheeft dat hij naar *Guantanamo Bay* moet. Zijn mooiste prestatie zette hij echter neer in de finale waar hij een heuse musicalact opvoert. Een andere opmerkelijke prestatie

Boe zijn lach niet bedwingen toen Baert zijn slechtst denkbare begrafenis presenteerde aan het publiek.

INTERFACULTAIR THEATERFESTIVAL:
KULAKTONEEL"Met zo'n accent zou je
beter zwijgen!"

Dit zijn niet de woorden van één of andere sympathisant van de NGA (Nieuw Gentse Alliantie). Het is de *punchline* van "Het P@K", het stuk geschreven door en voor KULAK-studenten. Zelf-relativerend, pretentieloos? Dat wel, maar met reden.

Laurens Serneels

Geule, Meune, Seune, Freulk, en nog vele anderen, het zijn de personages ontsproten aan het brein van de persoon die zelf zo vriendelijk was om de hoofdrol in zijn eigen creatie op zich te nemen, monseigneur Vilgot. Naar eigen zeggen zijn ze dit jaar weer eens een aanfluiting van heel wat gevestigde waarden en conventies, en wij gaan dat zeker niet ont-kennen.

Het plot begint zeer veelbelovend: een postpak, met daarin een jongen die zichzelf opstuurt naar zijn grote liefde. Een zeker surrealisme dat we wel kunnen smaken. Spijtig genoeg blijkt de auteur verderop in het stuk zijn pak vergeten te zijn, want eens uitgepakt wordt er niet meer over gerept of naar verwezen. Zo gaat het wel met meer elementen van het verhaal. Dit gaat van gebeurtenissen die weinig bijdragen maar op zich nog wel iets hebben, zoals het accordeonmoment, tot volledig losstaande — en ook zeer flauwe — mopjes die er opeens tussengegoid worden, zoals het *waar-is-mijn-spot*-moment. Naarmate de verhaallijn vordert beginnen we zelfs in te zien dat enkele personages helemaal niets met het verhaal te maken hebben. We hebben het hier onder meer over een vrouw in de Geule, Meune, Seune reeks, onmogelijk te onthouden dewelke, die eigenlijk terug te brengen is tot decorlement, wegens gebrek aan tekst of beweging.

Een eigen paragraaf verdient Fleurk, die

waarschijnlijk als enige opdracht heeft gekregen: "wees jezelf", hetgeen resulteert in een kruising tussen de man van Melle en een zwakzinnige hermafrodit die de lengte van het stuk opkrikt van drie kwartier naar vijftien minuten door het uitkramen van onsaamenhangende zinnen. Niet dat we denken te vermoeden dat deze acteur in het echte leven een zwakzinnige hermafrodit is, maar dat is nu eenmaal het resultaat van zo'n regieaanwijzingen. Of moeten we zeggen gebrek aan regieaanwijzingen. Uit navraag bij een actrice, die de regie op zich had genomen, kregen we het verwarde antwoord: "Regie. en wat bedoelen jullie daar precies mee?" Als er al regie was, kunnen we ervan uitgaan dat ze in ieder geval niet is doorgedrongen tot bij de acteurs.

FLEURK

Om kort samen te vatten, het probleem van het KULAKtoneel is niet hun originaliteit, hun enthousiasme of misschien zelfs hun talent. Hun probleem is eerder samenhang, een visie, iemand die tijdens het creatieproces erop toekijkt dat wat gecreëerd wordt een geheel zal zijn. Aan enthousiaste medewerkers geen gebrek, en dit enthousiasme willen we zeker niet afbreken, maar tot een resultaat komen vergt ook werk, en niet alleen het werk dat leuk lijkt om te doen. Acteursregie spreekt studenten die zich willen amuseren misschien minder aan, maar het is wel een noodzakelijk element in een toneelstuk, en valt niet te vervangen door al het talent en enthousiasme van de wereld. Er moet met andere woorden iemand zijn die tegen Fleurk durft te zeggen dat niet alles wat hij doet sowieso grappig is, en bij deze nemen wij deze taak dan maar op ons.

MEDICA DEBATTEERT OVER RECHTEN
EN PLICHTEN PATIËNTDrinken met
een kapotte lever

Er zijn verschillende factoren die ons nog voor het debat begint, waarschuwen voor wat komen gaat. Zowel het kaliber van de sprekers als feit dat deze avond officieel meetelt als 'bijscholing' voor afgestudeerde artsen wijst erop dat wij als niet Medica-student hier niet op onze plaats zijn.

Ruben Bruynooghe

Ons donkerbruin vermoeden blijkt gelijk te krijgen. De allesbehalve afgeladen AZK aula blijkt uitsluitend gevuld te zijn met artsen en aspirant artsen. Gelukkig zien we er nog vrij geloofwaardig uit als patiënt.

Om ons een houding te geven als het gesprek tussen de panelleden begint nemen we een blokje papier, de details van onze notities willen we u en onszelf besparen maar de grote lijnen bevatten toch een beredeneerde logica.

Het debat blijkt al gauw eerder te gaan draaien rond patiëntenplichten dan patiëntenrechten. Die plichten worden dan achter-eenvolgens toegelicht door de uitgenodigde sprekers die voor de gezelligheid lachend achter de tafel zitten. Dr. Van Emelen van het Onafhankelijke Ziekenfonds bijt de spits af en pleit voor een vernieuwd risicomanagement. Na een tijdje weten we waar het probleem volgens hem en tevens ook bij vele anderen ligt: de patiënt neemt zijn verantwoordelijkheid niet. "Zelfs wanneer ze chronisch ziek zijn stoppen ze niet met roken en drinken" luidt het. Om deze plichten af te dwingen zou hij willen werken met 'positieve incentives' met bijvoorbeeld een gratis *coaching* voor diegenen die willen stoppen met roken.

Tussen de technische termen zoals daar zijn *Hibo*, *GMD* en *R&D* stuiten we nog eens op een bekend begrip, bijvoorbeeld homeo-

pathie. Het probleem met die homeopathie, of 'non evidence based medicine' is dat ze in sommige gevallen worden terugbetaald door het ziekenfonds. Wat volgt is een kleurrijke discussie tussen vooral het ziekenfonds en de artsen in het panel over de visie op gezondheidszorg. Die is bij het ziekenfonds vooral *consumer driven*, waarbij men de patiënten ook effectief als consument aanspreekt en behandelt. Het grootste probleem hiermee is volgens Louis Ide, een grote naam binnen de NVA, dat ziekenfondsen juist moeten sensibiliseren en positieve signalen uitsturen naar de patiënt. Wat er in het kort op neerkomt dat ziekenfondsen volgens zijn visie absoluut geen alternatieve geneesmiddelen mogen terugbetalen.

Bij momenten worden nog eens opmerkingen gemaakt die we kunnen begrijpen. Zo leren we van professor Leo Neels, de baas van *Pharma.be*, dat in ons lager onderwijs te weinig aandacht wordt besteed aan de zorg voor ons eigen lichaam, en bijgevolg patiënten makkelijker grijpen naar andere geneesmethoden. Van hem krijgen we ook een leuk staaltje kritiek over de wet op patiëntenrechten, waarbij hij het gebrek aan een 'tweede paragraaf' hekelt. In die paragraaf zou volgens hem aan de patiënt duidelijk moeten worden gemaakt dat de rechten die hij door de wet krijgt ook plichten met zich meedragen. Erg veel *aha-erlebnissen* brengt de avond niet meer met zich mee zodat we toch wel een zuchtje van verlichting slaken wanneer na twee uur het einde van de discussie wordt aangekondigd. Als u een *second opinion* van een deskundige wilt hebben moet u maar eens een Medica-student aanklampen, wij zijn ervan overtuigd dat we onze rol als patiënt wel hebben vervuld.

AANSTORMEND TALENT (6) : SELAH SUE VS ADDICTED KRU SOUND

“De trein is vertrokken en wij zitten erop”

Elke week duikt Veto in de Leuvense visvijver van jonge beloftes en laat hen aan het woord over hun kunstvorm en inspiratie. Sanne Putseys, of ‘Selah Sue’, is nog maar 18 jaar en sloeg al een aanbod van Universal af. Ook haar vriendje Wim Thijs maakt furor met Addicted Kru Sound.

Vincent Fobelets & Nathalie Hoes

Sanne Putseys is niet zomaar het doorsnee eerstejaarsstudentje psychologie. Vanaf haar dertiende begon ze met klassieke gitaarlessen en startte ze een *emo-rock*band op in het middelbaar. Toen ze deelnam aan een popstage werd ze gevraagd, door een producer van EMI (ook van Clouseau oa.), om enkele liedjes te komen inzegen. Toen een jaar later een contract van Universal onder haar neus werd geschoven bedankte ze echter vriendelijk: “Die platenfirma’s wilden *hit oriented*-muziek maken maar dat wou ik niet. Ik wil mijn eigen ding doen en de tijd krijgen om goede songs te schrijven. Ze bleven altijd vriendelijk, maar wilden me pushen: “Het is nu het moment!”. Dat begreep ik niet: als ze geïnteresseerd zijn in mijn muziek, waarom willen ze er dan niet op wachten?”

MILOW

Sanne had de hulp van deze hitfabrieken niet nodig en bleef doorgaan, met als belangrijkste wapen een indrukwekkende soulstem. Vorig jaar kwam alles in een stroomversnelling: “Ik nam in december deel aan de *open-mic*-avond in het Depot en ontmoette daar Milow en Anton Walgrave. Vanaf januari mocht ik dan het voorprogramma doen van Milow bij zijn tour, en ging ik praten met de mensen van No Circus (ook het label van Ronny Mosuse en Anton Walgrave, red.) en dat zat goed. Milow pusht mij ook, maar op een positieve manier: hij zet me aan om veel te

(foto Christine Laureys)

schrijven. Nu zit ik echt bij de juiste mensen en kan ik meer mijn eigen ding doen.”

Selah Sue's *eigen ding* vertaalt zich vandaag in een mix van soul/reggae/pop. “Ik luister veel naar ragga en drum&bass. Dat is de Leefdaal-scène, waar ik Wim heb leren kennen. Wanneer ik een nummer schrijf, denk ik dan ook niet: “Nu ga ik eens een ragganummer schrijven.” Die invloeden zitten gewoon in mij en komen er spontaan uit: je kan dat niet forceren.”

Wim Thijs, de vriend van Sanne, is één van de kopstukken van Addicted Kru Sound (AKS), bestaande uit een collectief van vier dj's: Stefan, Mathias, Lennert en hijzelf. Samen maken ze het Leuvense al een vijftal jaren onveilig met een mix van voornamelijk drum&bass, maar ook *crossover*, breakbeat, ragga, jungle enz. De mannen van AKS zijn

geen groentjes in het milieu. Ze waren reeds te horen op Studio Brussel en vorig jaar tourden ze nog door de States, waar ze terecht kwamen via bevriende Amerikaanse dj's. “We hebben daar vooral ragga en jungle gespeeld: weer die ‘Leefdaalmentaliteit’ die de kop opstak. Ze stonden er in de VS gelukkig echt wel voor open. In tegenstelling tot wat velen denken is de *scène* daar namelijk veel kleiner. Aangezien ze met drugs wordt gerelateerd probeert de overheid ze de kop in te drukken. De blik wordt daar naar Europa gericht, waar het toch allemaal wel gebeurt.”

WARME ZOMER

Ook deze zomer belooft veel goeds voor AKS: “We hebben al op Lorock gestaan en dat was een succes. Het wordt een warme zomer.

Ook voor Sanne zal deze zomer de temperatuur worden opgedreven. Zij speelt namelijk het voorprogramma van Gabriel Rios in het Rivierenhof te Deurne. Op de vraag of ze dan ook samen zullen spelen wordt er een afwimpelende “dat zullen we nog wel zien zeker” weggelachen. Ze mag zich alvast aan enkele jaloerse blikken verwachten, die vanuit de frontlinie door een schare gillende meisjes zal worden afgevuurd.

Sanne en Wim hebben sinds kort ook een professionele relatie. “We zijn nu bezig aan een live-project, met Sanne als zangeres. Het is misschien een speciale combinatie, maar het werkt.” Ook Sanne ziet deze samenwerking volledig zitten: “We zitten op dezelfde golflengte, ook al zijn we met verschillende dingen bezig. Ik ben *into* wat hij doet, en andersom. We realiseren onze eigen projecten, maar doen ook eens iets samen, en dat is perfect.”

Dat ons studentenstadje een muzikale kweekpoel is beseft Wim maar al te goed: “Hier in Leuven zijn het vaak *ons kent ons*-situaties. Er zit veel nieuw talent en die jongeren hebben allemaal iets van: “‘t is aan ons!” Wij zouden nu bijvoorbeeld samen met de gasten van Bodyspasm een soort platform voor aanstormend talent willen oprichten, maar hier ga ik nog niet te veel over vertellen. Kortom, de trein is vertrokken. en wij zitten erop.”

De mooie Sanne live aanschouwen? Dat kan op 2 mei in de AB als voorprogramma van Milow of op 13 mei met een thuismatch in de Blauwe Kater. www.myspace.com/selahsuemusic. Ook AKS speelt verschillende sets in het Leuvense.

MY BRIGHTEST DIAMOND IN STUK

“Solo spelen is als naakt voor de spiegel staan”

My Brightest Diamond is het project van muzikale duizendpoot Shara Worden, die — so they say — op haar derde al haar eerste nummertje opnam en als kind vanachter haar piano kleine concerten gaf. Ze studeerde af in operette in Texas, dook vervolgens in de New Yorkse underground, raakte in het vaarwater van Sufjan Stevens en bouwde ondertussen gestaag voort aan haar eigen muzikale carrière. Nu donderdag staat ze in STUK, zonder band: helemaal alleen en helemaal naakt.

Thomas Buysens & Bo Vanluchene

Status wonderkind staat chique natuurlijk; wie er zich als singer-songwriter niet op kan beroepen heeft bijna al op voorhand afgedaan. Maar het moet gezegd: met een vader die *National Accordion Champion* werd en een klassiek organiste als moeder had ze in elk geval al een patent op bevorderlijk genetisch materiaal. Wie haar bovendien vorig jaar zag op Pukkelpop of Lowlands of haar toevallig op internet ontdekte, weet dat ze bijzonder is. Haar stem beheerst ze als een tuner zijn opgefokt *golffe*, maar ze speelt ook bas, gitaar, piano, xylofoon en wijnglazen; in recensies wordt ze stevast gelinkt aan Jeff Buckley, Portishead en *Alice in Wonderland*.

Veto: *We leven in een tijdperk waarin alles sneller*

en sneller moet gaan. Wat vindt u van het vroege lekken van uw nieuwe album?

Shara Worden: *(lacht uitbundig)* «Ik had er geen idee van dat dat er zat aan te komen!»

Veto: *Krenkt het uw artistenziel niet dat uw album al op het web staat? Schrijvers hebben er alvast geen last van.*

Worden: «Ik denk dat er een golf zit aan te komen, en al aangekomen is. Je kan je schip niet tegen de golf in kan laten varen. Het is alsof je een verrassingsfeest organiseert en degene voor wie je het aan het regelen bent, komt achter alle details. Dan kan je wel protesteren dat je een verrassing gepland had, maar hopelijk zal die persoon toch nog genieten van het feestje.»

PRIVAAT

Veto: *U komt alleen naar Leuven, zonder uw gebruikelijke band. Plannen voor een soloplaat?*

Worden: «Het is vooral een leuke uitdaging voor mij geweest om muzikaal geheel op mezelf aangewezen te zijn. Dat is alsof je naakt voor de spiegel gaat staan. Als je solo speelt, stel je jezelf kwetsbaar op. Het heeft zijn voordelen, maar de volgende keer sta ik er weer met mijn band of met een strikkwartet.»

«Ik denk dat het belangrijk voor me is om voor een publiek te spelen. Mijn muziek wordt namelijk vaak geboren in een slaapkamer, dus wanneer ik het voor publiek breng, verandert de sfeer volledig. Uit een liveshow

probeer je nu eenmaal andere dingen te halen dan wanneer je op je eentje aan het musiceren bent.»

Mijn muziek wordt vaak geboren in een slaapkamer

Veto: *U werkte met Sufjan Stevens aan zijn beroemde Illinois-album. Hoe was dat?*

Worden: «Sufjan heeft alles al uitgewerkt in zijn hoofd alvorens het gerealiseerd en gespeeld wordt. Het is alsof je met een klassieke componist werkt, omdat je er bent om zijn visie naar de realiteit om te helpen zetten. Dat is het soort relatie die je met hem hebt.»

DOLLY

Veto: *Op YouTube zingt u I will always love you in een karaoke-bar in Brazilië.*

Worden: «(lacht) Ik was gewoon onnozel aan het doen! Maar ik hou wel van Dolly Parton; ze is een fantastische schrijfster. En Whitney Houston heeft een wonderlijke stem, ik was

een grote fan van haar in mijn tienerjaren.»

Veto: *Keerde u dat soort muziek daarna bewust de rug toe om te kiezen voor het ontoegankelijkere werk dat zowel Sufjan als uzelf maken?*

Worden: «Toen ik muziek begon te schrijven, wilde ik eigenlijk soul spelen. Aan de unief zat ik in een funkband — waarin ik al mijn tijd stak wanneer ik niet met de lessen bezig was. Hoewel ik de stemmen van andere soulartiesten wel kon nadoen, paste het genre niet bij mijn stem. Ooit zal ik wellicht weer terugkeren naar soulmuziek, maar hoe ik dat zal doen, is me nog een raadsel.»

«Jeugd wordt geassocieerd met ambitie en de drang jezelf te bewijzen. Je wilt je eigen identiteit creëren, maar naarmate je ouder wordt, voel je je misschien meer op je gemak en wordt je werk eenvoudiger. Het is als de muziek uit je kindertijd: eerst vecht je ertegen en daarna keer je ernaar terug, of je vindt op z'n minst je eigen manier om het uit te drukken.»

'My Brightest Diamond' treedt donderdag 24 april op in STUK. In het voorprogramma speelt 'Soy un caballo'. Meer informatie op www.stuk.be

UITGELEZEN OP REIS MET KARLIJN SILEGHEM

"Ik kies mijn boeken impulsief"

Sommige mensen verslinden een boek per dag, anderen lezen op een rustiger tempo. In *Uitgelezen op reis* worden lezers van alle slag samengezet in een gesprek over boeken. Aanstaande donderdag is onder meer Karlijn Sileghem, bekend van *Het Peulengaleis*, *Hormonia* en *Katarakt*, te gast.

Robin Broos

Veto: Tot welke categorie behoort jij?

Karlijn Sileghem: «Ik ben geen veellezers. Ik lees wel altijd, maar geen grote massa's en ik ga er zeker niet koortsachtig naar op zoek. Een dergelijke boekenavond heb ik nog nooit gedaan en ik ben niet iemand die graag meningen verkondigt of in debatten gaat zitten. Misschien ben ik daar wel te verlegen voor. Dat is wat contradictorisch als actrice, maar dit is een andere context. Ze hebben me moeten geruststellen.»

Veto: Welk soort boeken lees je zelf het liefst?

Sileghem: «Romans, al gaat dat met periodes. Ik kan soms twee maanden geen boek aanraken om dan plots weer veel na elkaar te lezen. Vaak kies ik boeken impulsief wanneer ik in de winkel rondloop, of wanneer vrienden me iets aanraden.»

«Soms vind ik het fijn wanneer een verhaal heel meeslepend is, maar soms kan ik evenveel genieten van taal. Een boek waar je echt het verhaal instapt, is *De schaduw van de wind* van Carlos Ruiz Zafon, maar daarin ben ik dan niet zozeer gepakt door de taal. *Slaap!* van Annelies

(foto Jelle Goossens)

Verbeke vond ik tof. De taal was heel plezierig, heel licht, open en transparant. Ik ben net begonnen in *Het satijnen hart* van Remco Campert, maar ik vind zijn schrijfstijl sowieso goed.»

VASTPAKKEN

Veto: Heb je als actrice veel tijd om te lezen?

Sileghem: «Niet echt. Ik lees ook niet zo snel, omdat ik vaak dingen wil herlezen. Ik ken mensen die elke dag een roman lezen, maar dat kan ik niet. Ik wil een boek kunnen vastpakken, wegleggen, terugpakken en er echt mee bezig zijn.»

Veto: Was je als kind een boekenworm?

Sileghem: «Ja, mijn lievelingsboek als negenjarige was *Robinson Crusoe*. Dat vond ik fantastisch en ik las alles wat daarover te vinden was. Als ik een jaar of twaalf werd, begon ik al die romantische, Scandinavische familiesaga's à la *Geslacht Bjorndal* te lezen (lacht). Later begon ik dan aan dingen als Aster Berkhof. Wanneer ik aan theater begon, ben ik vreemd genoeg minder gaan lezen.»

Veto: Je bent nu in verwachting van een tweede kindje. Heb je al wat kinderboeken bijeen gezocht?

Sileghem: «In mijn verhuis heb ik nog een aantal boeken van mijn zoon gevonden. De leukste zijn die van Roald Dahl. Die heb ik destijds allemaal voorgelezen en daar heb ik erg van genoten. Elke beschikbare avond werd gespendeerd aan uitgebreid lezen en dat waren fijne momenten. Het enige boekje dat ik nu nieuw heb gekocht is van Joke van Leeuwen, maar dat ook omdat ik haar ontmoet heb tijdens de Nederlandse tournee van *Saint Amour*. Vandaar dat ik het eerder over Remco Campert had. Ik heb alles wat ik van hem had herlezen. Wanneer ik mensen tegenkomt en er zijn zaken die mij in die ontmoetingen raken, wil ik hun werk vanuit dat perspectief lezen.»

'Uitgelezen op reis' vindt op 24 april om 20u plaats in Auditorium Tweebronnen, Diestsestraat 49. Veto trakteert 3 duotickets. Mail hiervoor snel naar traktatie@veto.be

ALFA SPEELT MADE IN HEAVEN

Doet ú aan liefde?

Het is wat. Dan doen we nog zo ons best om vrij van zonden dit aardse tranendal te doorworstelen op weg naar de goddelijke verlossing en onze vaste stek in het hiernamaals, blijkt dat ze daar alleen water drinken. Van de Aldi ofzo.

Maud Oeyen

Alfa heeft het zich dit jaar allesbehalve gemakkelijk gemaakt. Met het stuk *Made in Heaven* ging de kring van archeologen de uitdaging aan om enkele van de beroemdste fragmenten uit de theatergeschiedenis aaneen te rijgen en te combineren met zelfgekozen muzikale intermez-zo's. Het verhaal? Cupido, Amor en Eros bekvechten over wie van hen de titel verdient van belangrijkste liefdesgod. In het vuur van hun pleidooien manipuleren ze een stel acteurs dat verschillende scènes ten tonele voert die moeten aantonen dat echte liefde al dan niet bestaat en wat haar voornaamste drijfveren zijn.

OPLOSSING

Het toneelgezelschap dat voor deze taak wordt misbruikt, doet ondertussen ook nog eens een poging zich voor te bereiden op hun opvoering van De Meest Trieste Komedie en de Meest Gruwelijke Dood van Pyramus en Thisbe, een uitermate goed gefaald stuk dat het publiek tegen het einde wel degelijk te zien krijgt. Een intelligente oplossing, want theater dat zichzelf parodieert dekt zich ook in, wist Shakespeare al, en hij voegde hetzelfde hilarisch uitgevoerde Pyramus en

Thisbe-verhaal toe aan zijn *A Midsummer Night's Dream*.

Onverstaanbaarheid is ook een deugd

Het is overigens niet enkel Shakespeare die de revue passeert, ook de gierigaard van Molière maakt aan het begin van het stuk zijn opwachting om een wandelstokje te steken voor de plannen van zijn dochter die zich uit liefde wil binden aan een armoezaaier. "Oh nee!" denken wij instinctief en in lichte paniek wanneer de muziek aanzwelt en de mond van de armeluiszoon in kwestie zich onverbiddelijk openspert, maar wat volgt kan enkel verbazen en verwonderen: beide geliefden (die trouwens ook lekker staan te acteren) barsten los in een lichtvoetige en ontroerende *I'd do anything*, ook wel bekend uit de musical *Oliver Twist*. Dat is nog eens durven! We zijn al meteen klaar voor een paar uur muzikaal entertainment, en dat is precies wat we krijgen.

VERKRACHTINGSSCÈNE

Toegegeven, er gaat ook al eens het een en het ander grandioos de mist in. Het uit *Sister Act* ontleende *I will follow him* klinkt zo hartverscheurend vals dat we menige teen voelen krullen van gruwel, en de illustere balkonscène uit *Romeo en Julia* wordt helaas schaamteloos verkracht. Dat Julia halverwege haar tekst vergeten is, kan haar nog enigszins ver-

geven worden. Wij zouden ook verschieten als onze geliefde van wie we dachten dat hij een hippe romanticus was uiteindelijk gewoon een schattige zeurkous blijkt te zijn. En dan nog een Hollander ook! Een grotere zonde is echter dat het de dialoog aan enige zweem van geloofwaardigheid ontbreekt en dat de acteurs zich zélf de hele tijd lijken te staan afvragen of ze niet belachelijk bezig zijn.

RIJSTAP

De soms wat tegenvallende acteerpresetaties worden gelukkig gecompenseerd met originaliteit, durf en zangtalent. Aan het slot wordt ook nog duidelijk waarom de sympathiek ogende accordeonvirtuoos slash bezemkerel slash Sint-

Hopelijk is er in de hel wél bier

Pieter genoegens heeft moeten nemen met het communiceren via bordkarton: de man is volkomen onverstaanbaar, zo blijkt wanneer hij een poging doet zijn recept voor goddelijke rijstap te verkondigen. Het is overigens algemeen bekend dat rijstap niet te vreten is. Onverstaanbaarheid is ook een deugd, denken wij dan. En hopelijk is er in de hel wél bier.

Filmfirmament

The Band's Visit

Enkele minuten voor de film werd het plots ijszinkingwekkend stil. We kregen enkele beelden op ons afgevuurd, maar het geluid bleek niet te werken. Het geroezemoes begon toe te nemen. Bij het eerste filmbeeld haalden we echter opgelucht adem. We konden een eerste stille windvlaag uit de boxen horen komen. Best ook, want niet werkend geluid bij een film over een Egyptische fanfare zou net dat tikkeltje té ironisch zijn.

An Lens

The Band's Visit, in het Arabisch ook wel *Bikur Ha-Tizmoret* genoemd, vertelt het verhaal van een politie fanfare uit Alexandrië. We zien acht agenten gekleed in een lichtblauw pak, met een ietwat vreemde postuur en het gezag van een gepelde tomaat. Ze zijn net aangekomen in Israël om daar een optreden te geven met hun band. Elk houden ze een muziekinstrument vast en kijken verdwaasd. Best te begrijpen, want door een misverstand komt niemand hen ophalen aan de luchthaven. Ze besluiten zelf op hun bestemming te raken, maar dat blijkt niet zo gemakkelijk. Door een communicatiefout belanden ze in *the middle of nowhere*. Daar ontmoeten ze drie bewoners, elk met hun eigen problemen.

Deze film blijkt een aaneenschakeling te zijn van genante situaties waarin de fanfareleden terecht komen. Doordat het lot hen naar een godverlaten dorpje heeft gebracht, is er geen mogelijkheid tot 'ontsnappen'. Het openbaar vervoer is zéér beperkt en van een hotel heeft men er nog nooit gehoord. De enige mogelijke oplossing is het logeren bij drie lokale bewoners, want van de Egyptische ambassade hoeven ze niet veel hulp te verwachten. Naarmate ze langer bij de *locals* blijven, blijkt dat bepaalde problemen en zorgen universeel zijn.

MEESTERLIJK

"Iedereen is verliefd op de liefde", zegt één van de hoofdpersonages in deze film. Een waarheid als een koe, alleen blijkt het dat deze verliefdheid vaak niet wederzijds is. Door de prachtige camerastandpunten en beelden krijgt deze film een specifieke sfeer: een vermening van tristesse en verre hoop. Bovendien wordt de film hierdoor alleen maar persoonlijker, wat het verhaal versterkt. Vaak gebeurt het dat je niet meteen weet of je nu hartstochtelijk moet lachen om een bepaalde scène of toch maar beter enkele traantjes wegpinkt. Deze situatie wordt echter nooit irritant, want de film balanceert zich prachtig tussen plezier en verdriet. Dit komt niet alleen door de goede verhaallijn of sublieme acteerpresetaties, maar vooral door hoe de beelden gefilmd zijn. Deze filmbeelden spreken vaak voor zich en herbergen veelzeggende details. Je wordt helemaal opgenomen in het verhaal.

The Band's Visit heeft heel wat nominaties en awards op zijn naam staan en volledig terecht. Het enige gerechtvaardigde verwijt dat deze film zou kunnen krijgen, is dat hij een beetje traag op gang komt. Het meeslepende verhaal doet dit echter vergeten. Door de lichte humor waarmee deze film het trieste en pijnlijke verhaal ondersteunt, wordt de film draaglijker. Je zal geen tranen met tuiten huilen, geen uur lang uitbarsten van het lachen, maar wel de pijn voelen die sommige personages voelen, alsook hun vreugde. De film neemt je mee door een waaier van emoties. Naast hoop en liefde, gaat deze film ook over universaliteit. De Egyptische fanfareleden spreken niet dezelfde taal als de Israëliëse inwoners van het dorpje. Toch lukt het hen perfect om te communiceren, via woorden, blikken en gebaren. In het licht van de moeilijke relatie tussen Egypte en Israël, Arabieren en Joden spreekt deze film nog meer. Hij laat zien dat alle mensen een andere achtergrond hebben, maar toch hetzelfde leed en genoegens kunnen voelen. De cameraperspectieven, beelden, verhaallijn en acteerpresetaties maken van deze film een aanrader voor elke film liefhebber. Vooral de scène op de rolschaatsbaan is onweerstaanbaar prachtig.

Steekkaart

Regie: Eran Kolirin
Cast: Shlomi Avraham, Saleh Bakri, Ronit Elkabetz, Sasson Gabai, Uri Gavriel.
Duur: 87 minuten
Release: 23 april 2008
Kort: Iedereen is verliefd op de liefde, maar deze verliefdheid is zelden wederzijds.

Mandaten LOKO 2008 – 2009

LOKO, de Leuvense studentenraad, vertegenwoordigt de studenten van de K.U.Leuven en voor sommige zaken — waaronder Acco, Velo en Alma — ook de studenten van de Katholieke Hogeschool Leuven, Groep T en het Lemmensinstituut. Heb je het gevoel dat het op vlak van onderwijs of sociaal beleid nog wel wat beter kan? Heb jij zin om komend academiejaar ook je zegje te doen? Zie jij het zitten de belangen van de Leuvense studenten te verdedigen? Voor het komend academiejaar is LOKO op zoek naar studenten die zich willen engageren om studentenvertegenwoordiger te worden. Wat wordt er van een studentenvertegenwoordiger verwacht? Als studentenvertegenwoordiger verkondig je de mening van de Leuvense studenten op de vergaderingen waarvoor je gemandateerd bent. Je bent natuurlijk geïnteresseerd in de actuele ontwikkelingen op alle vlakken die de studenten aanbelangen. Spreken voor een groep of lobbyen schrikt je niet af. Je overlegt voortdurend met je medevertegenwoordigers en koppelt regelmatig terug naar de Algemene Vergadering van LOKO. Wil je meer informatie over alle mandaten, spring dan eens binnen bij LOKO in de 's Meiersstraat 5, (gelegen tussen de Muntstraat en het Hogeschoolplein). Je kan er elke werkdag terecht tussen 10u en 18u. Je kan ook steeds mailen naar loko@loko.be.

Voorzitters en

Coördinatoren (m/v)

De verkiezingen van de voorzitter, de ondervoorzitter en de coördinatoren vindt plaats op vrijdag 9 mei 2008 om 19u in aula Lacroix. Als je je kandidaat stelt dien je je cv en motivatiebrief voor woensdag 7 mei om 18u bij LOKO in de 's Meiersstraat te bezorgen of via mail op loko@loko.be te versturen, tenzij anders vermeld. Je wordt dan uitgenodigd je kandidatuur op de Algemene Vergadering toe te lichten.

VOORZITTER

Als voorzitter draag je de verantwoordelijkheid over de werking van LOKO. Je kan een team van vrijwilligers en betaalde medewerkers motiveren. Je bent geïnteresseerd in actuele ontwikkelingen op alle vlakken die de studenten aanbelangen. Je vertegenwoordigt de studenten in de Raad van Bestuur en de Academische Raad of de Raad voor Studentenvoorzieningen van de K.U.Leuven. Spreken voor een groot publiek en lobbyen op het hoogste niveau van de universiteit schrikken je niet af. Je vervult je taken in een tandem met de ondervoorzitter, die je bijstaat waar mogelijk.

ONDERVOORZITTER

Als ondervoorzitter draag je de verantwoordelijkheid over de werking van LOKO. Je kan een team van vrijwilligers en betaalde medewerkers motiveren. Je bent geïnteresseerd in actuele ontwikkelingen op alle vlakken die de studenten aanbelangen. Je vertegenwoordigt de studenten in de Raad van Bestuur en de Academische Raad of de Raad voor Studentenvoorzieningen van de K.U.Leuven. Spreken voor een groot publiek en lobbyen op het hoogste niveau van de universiteit schrikken je niet af. Je vervult je taken in een tandem met de voorzitter, die je bijstaat waar mogelijk.

COÖRDINATOR SPORT

Als coördinator sport draag je de verantwoordelijkheid over de sportieve activiteiten van LOKO waaronder de 24-urenloop, het IFB, de studentenmarathon. Je kan een team van vrijwilligers, stagiairs en betaalde medewerkers opvolgen en motiveren. Je bent bereid nieuwe initiatieven voor LOKO Sport uit te denken en te organiseren. Daarnaast schrikt een verregaand engagement op piekmomenten je niet af. Dit mandaat staat open

voor studenten van de universiteit en de Leuvense hogescholen. Kandidaturen moeten ten laatste op 2 mei om 18u ingediend zijn.

COÖRDINATOR CULTUUR

Als coördinator cultuur draag je de verantwoordelijkheid over de culturele activiteiten van LOKO. Je kan een team van vrijwilligers, stagiairs en betaalde medewerkers opvolgen en motiveren. Je bent bereid tot een verregaand engagement op piekmomenten. Je hebt zelf een creatieve geest en bent bereid nieuwe culturele activiteiten uit te denken en te organiseren. Voor deze functie zijn we op zoek naar zowel studenten van de K.U.Leuven als studenten van de Leuvense hogescholen.

COÖRDINATOR

INTERNATIONAAL

Als coördinator internationaal draag je de verantwoordelijkheid over de activiteiten voor internationale studenten. Je kan een team van vrijwilligers en betaalde medewerkers opvolgen en motiveren. Je bent bereid tot een verregaand engagement op piekmomenten. Je vertegenwoordigt de studenten in de stuurgroep internationaal van de K.U.Leuven. Je voelt je thuis bij de internationale studenten en helpt hen bij moeilijkheden tijdens hun verblijf in Leuven.

KRINGCOÖRDINATOR

Als kringcoördinator draag je de verantwoordelijkheid over de ontspannende activiteiten van LOKO. Als schakel tussen de studentenkringen, fakbars, stadsbestuur en politie onderhoud je formele en informele contacten met deze actoren en buig je je vooral over problemen van praktische aard. Ervaring in het Leuvense studentenleven is een must. Voor deze functie zijn we op zoek naar zowel studenten van de K.U.Leuven als studenten van de Leuvense hogescholen.

HOOFDREDACTEUR VETO

Als hoofdredacteur van Veto leid je een team van journalisten, fotografen en andere medewerkers. Deze functie vergt een groot engagement en natuurlijk een vlotte pen. Kennis van het reilen en zeilen aan de universiteit en de hogescholen is een must. Voor deze functie zijn we op zoek naar zowel studenten van de K.U.Leuven als studenten van de Leuvense hogescholen. Meer info over de kandidatuurstelling kan je krijgen via veto@veto.be

HOOFDREDACTEUR THE

VOICE

The Voice is het Engelstalig studentenblad van LOKO. Als hoofdredacteur leid je een team van internationale redacteurs. Je bent bereid tot een verregaand engagement en beschikt over een vlotte pen. Een goede kennis van de Engelse taal en het internationale onderwijslandschap is een must. Voor deze functie zijn we op zoek naar zowel studenten van de K.U.Leuven als studenten van de Leuvense hogescholen.

COÖRDINATOR

HOGESCHOLEN

Je werkt aan een goede communicatie en samenwerking tussen enerzijds LOKO en anderzijds de kringen en studentenraden van de Leuvense hogescholen. Je stimuleert hun betrokkenheid en zorgt voor een goede doorstroom van informatie tussen alle betrokkenen. Deze functie staat enkel open voor hogeschoolstudenten.

Studenten

vertegenwoordigers (m/v)

De verkiezing van de studentenvertegenwoordigers voor AR en OWR, vindt plaats op vrijdag 9 mei om 19u 2008 in aula La Croix. Kandidaturen moeten voor woensdag 7 mei om 18u bij LOKO in de 's Meiersstraat worden bezorgd of verstuurd via mail op loko@loko.be. Alle andere mandaten worden verkozen op vrijdag 16 mei 2008 om 19u in aula Lacroix. Deze kandidaturen moeten voor woensdag 14 mei bij LOKO in de 's Meiersstraat 5 worden bezorgd of verstuurd via mail op loko@loko.be.

ACADEMISCHE RAAD (AR):

DRIE VERTEGENWOORDIGERS

De Academische Raad is het beslissingsorgaan voor het onderwijs-, onderzoeks- en studentenbeleid aan de K.U.Leuven. De studentenvertegenwoordigers op de Academische Raad zijn tevens lid van het groepsbestuur van de groep (Biomedische, W&T, Humane) waartoe zij behoren. We zijn op zoek naar een studentenvertegenwoordiger per groep.

ONDERWIJSRAAD (OWR): VIJF

VERTEGENWOORDIGERS

De Onderwijsraad is het adviesorgaan over het onderwijs aan de K.U.Leuven. Recent werd er onder meer gesproken over: het examenreglement, de onderwijsbeoordeling, de opleidingsbegeleiding en curriculumontwikkeling. We zoeken een studentenvertegenwoordiger voor de groep Biomedische Wetenschappen, een studentenvertegenwoordiger voor de groep Wetenschap en Technologie, twee studentenvertegenwoordigers voor de groep humane wetenschappen en een studentenvertegenwoordiger die aan de K.U.Leuven Campus Kortrijk studeert of heeft gestudeerd.

RAAD VOOR

STUDENTENVOORZIENINGEN

(RVS): VIJF

VERTEGENWOORDIGERS

RvS is het hoogste beslissingsorgaan voor de sociale sector aan de K.U.Leuven en coördineert de verschillende diensten van de Leuvense studentenvoorzieningen zoals de huisvestingsdienst, sociaal- juridische dienst, jobdienst en Medisch en Psychotherapeutisch centrum.

ACADEMISCHE

LERARENOPLEIDING: 1

VERTEGENWOORDIGER

Het Academisch Vormingsinstituut voor Leraren (AVL) is verantwoordelijk voor de coördinatie en de ondersteuning van de Academische Lerarenopleiding aan de K.U.Leuven. Als student-lid van dit bestuurscomité wordt er verwacht dat je voeling hebt met de lerarenopleiding aan de K.U.Leuven.

ICTS: TWEE

VERTEGENWOORDIGERS

Als lid van de ICTS-raad werk je mee aan adviezen naar het universiteitsbeleid op het gebied van ICT. Je bent ook lid van de werkgroepen die het gebruik van computers en informatica in het onderwijs en specifiek Toledo opvolgen. Vanzelfsprekend heb je als lid van deze vergaderingen heel wat voelingen de nodige ervaring met ICT.

ALMA: TWEE

VERTEGENWOORDIGERS

Als lid van de Raad van Bestuur van Alma sta je mee in voor het beheer van de Leuvense studentenrestaurants en de bijhorende faciliteiten met als doel de honger van de Leuvense studenten tegen een zo laag mogelijke prijs en op een gezonde manier te stillen. Voor deze functie zijn we op zoek naar zowel studenten van de K.U.Leuven als studenten van de Leuvense hogescholen.

ACCO: VIJF

VERTEGENWOORDIGERS

Acco staat voor Academische Coöperatieve en is een coöperatieve vennootschap van en voor studenten met als doel studiemateriaal aan een betaalbare prijs te leveren. Samen met een oud-studentenfractie zorgen jullie hiervoor. Voor deze functie zijn we op zoek naar zowel studenten van de K.U.Leuven als studenten van de Leuvense hogescholen.

VELO: TWEE

VERTEGENWOORDIGERS

Velo is een sociaal en ecologisch fietsproject waar Leuvense studenten terecht kunnen voor het huren van een fiets. Daarnaast heeft Velo een fietsherstelplaats, waar studenten hun fiets kunnen (laten) herstellen. Als lid van de Raad van Bestuur van Velo stippel je het beleid van Velo mee uit. Voor deze functie zijn we op zoek naar zowel studenten van de K.U.Leuven als studenten van LOKO

EXTERN BELEID: TWEE

VERTEGENWOORDIGERS

LOKO is volop bezig met het uitbouwen van een degelijke vertegenwoordiging van zijn leden op Vlaams niveau. Het onderhouden van contacten met de verschillende spelers in het studentenvertegenwoordigerslandschap combineer je met het opbouwen van kennis en expertise over sociale of onderwijs dossiers.

ACADEMISERING: 1

VERTEGENWOORDIGER

Over enkel jaren ziet het onderwijslandschap er helemaal anders uit onder impuls van de academisering van heel wat opleidingen aan onze associatie. Je combineert dan ook het mandaat op de integratiecel van de associatie, met het uitbouwen van structurele overlegorganen tussen de verschillende vertegenwoordigers in de geïntegreerde en geassocieerde faculteiten. Het opbouwen van een duurzame kennis en expertise op vlak van dit erg belangrijk dossier spreekt je dan ook erg aan.

STUDENTENRAAD ASSOCIATIE

LEUVEN (STAL) EN

ASSOCIATIERADEN: DRIE

VERTEGENWOORDIGERS

De StAL is de studentenraad van de associatie K.U.Leuven. De associatie wordt belangrijker als speler in het Vlaamse onderwijslandschap. Als vertegenwoordiger op de algemene vergadering van StAL verdedig je er de belangen van de studenten van de K.U.Leuven. Deze functie wordt gecombineerd met een mandaat op de associatieraad onderwijs of de associatieraad studentenbeleid. Daarnaast werk je mee aan het onderhouden en opbouwen van contacten met andere studentenraden uit de associaties daarbuiten.

INTERNE COÖRDINATIEGROEP

MOBILITEIT (INCOM): 1

VERTEGENWOORDIGER

Als studentenvertegenwoordiger bij InCoM werk je mee aan het evalueren en opvolgen van de voorstellen en acties uit de mobiliteitsstudie, het signaleren van nieuwe problemen en mogelijkheden, het suggereren van voorstellen en het voeren van bilateraal overleg met andere actoren (Stad Leuven, De Lijn, NMBS).

STUURGROEP

AD FUNDUM!

**Elke
dinsdagavond
tussen 8 en 10**

**Studentenradio
op het ritme van**

**MIX FM
102.6 Leuven**
106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee

(advertentie)

INTERNATIONAAL: TWEE

VERTEGENWOORDIGERS

Meer en meer wordt aan de K.U.Leuven de noodzaak van een sterk, maar niet onbezonnen internationaal beleid ingezien. Als studentenvertegenwoordiger in de stuurgroep Internationaal probeer je hiertoe bij te dragen.

DIVERSITEIT: VIER

VERTEGENWOORDIGERS

Diversiteit is buiten een modewoord, ook een belangrijke opdracht van onze universitaire gemeenschap. Als studentenvertegenwoordiger draag je mee zorg voor het diversiteitsbeleid. Recentelijk werden onder meer de Week van de Diversiteit en een concert-buddy-systeem op poten gezet. Daarnaast zagen

onder coördinatie van de LOKO klankbordgroepen voor allochtone studenten, studenten met functiebeperkingen en studenten met psychische problemen het licht. Je kan kiezen voor een meer coördinerende of meer vertegenwoordigende functie.

CULTUURCOMMISSIE

K.U.LEUVEN: TWEE

VERTEGENWOORDIGERS

Als studentenvertegenwoordiger in de cultuurcommissie van de K.U.Leuven zorg je mee voor de opvolging van het culturele aanbod aan de K.U.Leuven en behartig je de culturele relatie tussen de K.U.Leuven en LOKO Cultuur. Je oordeelt mee over het al dan niet toekennen van subsidies aan verenigingen. Daarnaast werk je actief mee aan de activiteiten van LOKO Cultuur.

STUK: TWEE

VERTEGENWOORDIGERS

Studenten Kunstencentrum (STUK) is gegroeid uit de studentenbeweging. Nog steeds vaak je als studentenvertegenwoordiger in de Algemene Vergadering en Raad van Bestuur van STUK over de maatschappelijke doelstelling van STUK. Daarnaast behartig je ook de relatie tussen kunstencentrum STUK en LOKO Cultuur. Tot slot werk je actief mee aan de activiteiten van LOKO Cultuur.

Contactgegevens:
's Meiersstraat 5 — 3000 Leuven
tel.: 016/22 31 09
fax: 016/22 01 03
loko@loko.be
http://www.loko.be

GREENWAY

Parijsstraat 12 - 016 30 97 35 - www.greenway.be

Suggesties april:

- Dagsoep:** heerlijke groentensoep €3
 - Falafel wrap:** Tortilla met falafel, paprika, tomaat, komkommer, saus €6
 - Spaanse quiche:** quiche met aardappel, spinazie, feta €6
 - Japanse wok:** wokgroenten met Teryaki saus en rijst €9
 - Lo Mein noodles:** gewokte paprika, courgette, champignons, ajuin, lo mein saus en tofu €9
 - Thaise salade:** Vermicelli salade groentjes, limoen, koriander, pinda €5
- Of probeer ons **Herbs and spicas menu** voor 9,9 €! Dit bestaat uit brandnetelsoep of lenteslaatje, groentemassala en bionade.

(advertentie)

GREENPEACE

**Werft aan (m/v)
AMBASSADEURS**

Ben je op zoek naar een leuke studentenjob? Je houdt van sociaal contact en werkt graag in openlucht? Kom dan bij Greenpeace werken, de meest actiegerichte internationale milieu-organisatie. Versterk onze teams en help ons nieuwe sympathisanten te recrutereren!

Een uitgebreide jobomschrijving vind je op www.greenpeace.be - of bel 02/274.02.42.

(advertentie)

**Ik moet 60 dagen aan een stuk
nicotine inhaleren
in het Philip Morris laboratorium
te Leuven.**

**VOLGENDE ACTIE OP
25 APRIL VANAF 12.30U!
NOG VRAGEN?
INFO@STOPDIERPROEVEN.ORG**

In het Philip Morris research laboratorium, Grauwmeer 14 te Leuven worden jaarlijks duizenden dieren gebruikt voor onzinnige tabakstesten voor o.a. Marlboro en L&M.

Deze onschuldige dieren moeten weken aan een stuk nicotine inhaleren. Aan het einde van hun lijdensweg worden ze gedood en weggegooid als afval.

Het is ongehoord dat in deze 21ste eeuw nog steeds dieren getest worden om de schadelijke effecten van sigaretten te onderzoeken. Iedereen is het er ondertussen over eens dat roken schadelijk voor de gezondheid is, waarom hiervoor dieren systematisch martelen.

Deze nutteloze, onzinnige en perverse testen moeten stoppen!

De dierenrechtenorganisatie Anti Dierproeven Coalitie heeft een campagne opgezet om deze gruwel te stoppen.

Maandelijks protesteren wij vreedzaam maar gedreven voor de poorten van dit laboratorium.

Ook jij kan je stem laten horen voor de dieren.

Onze actieagenda vind je op onze website. Verder vragen wij ook iedereen om een beleefde protestmail te sturen naar Philip Morris en de minister van Volksgezondheid. Meer informatie vind je op onze website.

Vergeet niet dat op dit moment dieren bang hun dood zitten af te wachten in dit laboratorium. Deze dieren hebben enkel jou om voor hen op te komen. Laat hen niet in de steek!

Anti Dierproeven Coalitie
www.stopdierproeven.org

(advertentie)

Kort Cultuur

Schilderwedstrijd

Tijdens de *Week van de Amateurkunsten* (van vrijdag 25 april tot en met zondag 4 mei) vinden in dertig gemeenten in Vlaanderen de voorrondes plaats van het *Talens Palet*, een schilderwedstrijd voor niet-professionele schilders. Meer dan 1300 mensen nemen deel aan deze tweede editie. In Leuven zijn er veertig deelnemers voor de plaatselijke voorronde.

Alle werken worden tijdens deze voorronden gejureerd door een professionele jury. Een honderdtal werken wordt geselecteerd voor de finale. Wie deze wedstrijd wint, weten we op 15 juni. Dan opent de finale tentoonstelling in Sint-Niklaas.

Talens Palet wordt dit jaar gekoppeld aan de Week van de Amateurkunsten. De Week heeft als thema 'Vreemdgaan Toegestaan'. Herr Seele is peter van de WAK en ook van het *Talens Palet 2008*.

De bijhorende tentoonstelling is gratis toegankelijk van donderdag 24 april tot zondag 4 mei (behalve op maandag 28 april), telkens van 13 tot 17 uur, in de Sint-Michielskerk (Naamsestraat). Ze kadert ook binnen de *Twaalf Weken van Sint-Michiel*.

Veto trakteert(1): Lenny & de Wespen

Lenny rockt, beklift, ontroert en laat je lachen. En dat in onze moerstaal. Op 24 april stellen Lenny en zijn Wespen exclusief hun nieuwe album "Geen helden meer" voor in Het Depot. Ook jij kan hier bij zijn! Gewoon een mailtje sturen met je contactgegevens naar traktatie@veto.be voor donderdagmiddag 14 uur.

Veto trakteert(2): Meg Stuart

Als afsluiter van een succesvolle wereldwijde tournee treedt de naar België ingeweken Amerikaanse Meg Stuart op in Leuven.

In It's not funny onneemt de choreografe de toeschouwer zijn vertrouwdheid met de theatrale wereld van de showbizz. Veto trakteert met 5 duotickets in 1e rang van de voorstelling op woensdag 23 april om 20u in de Schouwburg. Mailen voor woensdagmid-

dag om 14u naar traktatie@veto.be.

Veto trakteert (3): Uitgelezen uitgeblazen

Op donderdag 24 april presenteert Bibliotheek Tweebronnen voor de laatste keer dit

seizoen het boekenprogramma *Uitgelezen*. *Uitgelezen* is een levend boekenprogramma voor en door lezers met een vleugje muziek. Vaste gasten Anna Luyten en Jos Geysels babbelen met actrice Karlijn Sileghem (*Elisabeth Donckers uit Katarakt, het Peulengaleis*) en media-figuur Luc Janssen (*Luc XL op Canvas, red.*) over drie boeken uit het thema 'My Generation'. Gastvrouw is de immer beminnelijke Fien Sabbe. Naast de verleidelijke boekentombola en de pittige cartoons van ZAK, is er ook een uitbundig muzikaal intermezzo met het cabarateske trio *de Schedelgeboorten*.

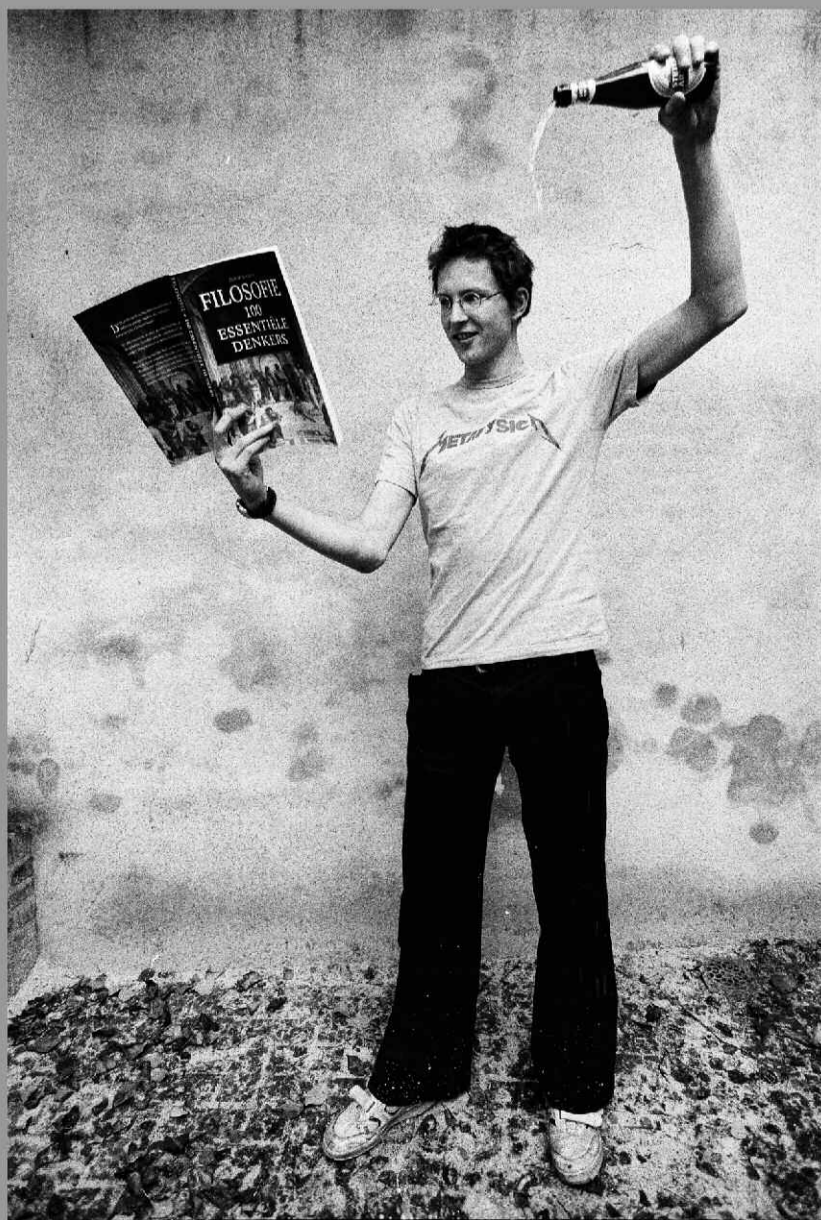
Op 24 april plukken ze volgende prijsbeesten uit de boekenkast: *Eenzaam heden* van Naema Tahir, *Het grote uitstel* van Marc Reugebrink en *Als jij maar gelukkig bent* van William Sutcliffe.

Veto trakteert 3 duotickets en ook nu mag u weer mailen naar het welbekende adres: traktatie@veto.be voor donderdagmiddag 14u. Wij verwachten uw mailtje in onze inbox.

Bert en Ishtar

Goed nieuws voor de cultuurliefhebbers! Ishtar, de Belgische inzending voor (de voorronde van) Eurosong heeft van minister van Cultuur Bert Anciaux welgeteld 25.000 euro gekregen. Om zich mentaal voor te bereiden op het loodzware concours, zal Ishtar twee weken in Belgrado verblijven alvorens de sterren van het dak te zingen. Zangeres Soetkin studeert aan het Lemmensinstituut.

(bv)

veto foto

Van 7 april t.e.m. 4 mei 2008
op verschillende locaties
in Leuven en Heverlee.

12 mooie locaties. 12 sterke beelden. 12 originele verhalen. Dat zijn de ingrediënten van Veto Foto, een fototentoonstelling in openlucht.

De locaties in Leuven en Heverlee hebben elk een symbolische betekenis in de studentikoze en universitaire wereld.

De beelden werden gekozen uit het bijna vijfendertig jaar oude fotoarchief van het studentenweekblad *Veto*.

De verhalen vertellen de fotografen zelf. Ze staan verzameld op de website en in de speciale katern in de *Veto* van 7 april 2008.

Meer info op www.veto.be/foto

Met de steun van:

veto

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

PROVINCIE VLAAMS BRABANT

KULEUGEN

Maandag 21 april 2008 — jaargang 3 — 2007-2008 — nummer 21 — www.kuleugen.be

MÉMOIRES VAN EEN VOORZITTER-PRESES (1)

Die keer was ik op stap met mijn goede kameraden Rob T. en Niki, een hogeschoolstudent.

Na een etentje in café-restaurant de Appel besloten wij langs te gaan op een oudercantus van Medica, waar toevalligerwijs ook enkele professoren en de decaan zelf van de partij waren. We vielen binnen en terstond vroeg een onbelangrijke student, mij aanwijzende: "Wie is dat?" Waarop ***, professor in de geneeskunde: "Dat is Klaas Keirse, voorzitter-preses van LOKO." Een professor, geen student, kan je je dat voorstellen?

Na een tijdje belandden we aan 'de Kikker' en haar ontielig veel vrije versies. Mijn vrienden moedigden mij aan: "Kom Keirse, doe de Raymond Van Het Groenewoud". Ik stemde in, met enorm veel succes: de corona werd wild. Daarna vroeg de decaan het woord. "Ik ken ook nog een versie: die van Raymond Van Het Groenewoud!" In stilte overtuigde ik de rest van de aanwezigen niet te reageren op zijn lapsus. Mijn geboren leiderschap werd eens te meer bevestigd.

LEUVEN GAAT GENT WEER ACHTERNA

“Ook onze rector is muzikaal!”

Marc Vervenne, de oeverloos geliefde herder van alle K.U.Leuven-schaapjes, had nog nooit echt blij gegeven behept te zijn met enig muzikaal talent. Een literatuurstudie van zijn publicaties klaart het een en ander echter uit.

Officieel heet Vervenne theoloog te zijn, alsook notoir connoisseur van de Hebreeuwse taal. Achter een smoglaag van bescheidenheid waart echter nog een andere hardnekkige interesse rond: muzikaliteit, met een bijzondere nadruk op Engelse traditionals, The Beatles en — als rode draad doorheen zijn hele publicatieleven — de iets stevigere rockgroep Genesis.

De rectoraatsmedewerker en freelance artiest (dichter, regisseur, zanger, acteur, presentator) Jos Stroobants maakte de redactie attent op enkele opmerkelijke artikels van de hand van Vervenne. Vooral in de muzikale glorieperiode van midden jaren negentig zijn de titels frappant: in *All They Need is Love: Once More Genesis* uit 1995 beschrijft de huidige rector hoe de Britse popgroep The Beatles een premature reïncarnatie is van Phill Collins' rockband Genesis. Vooral de engelachtige figuur van Peter Gabriel neemt een bijzondere plek in in de argumentatie van Vervenne, die in Ringo Star ook de lokster ziet van de genieën uit Liverpool.

In hetzelfde jaar verrast de rector vriend en vijand met *What Shall We Do with the Drunken Sailor? A Critical Re-examination of Genesis*, waarin hij aan de hand van traditionals de muzikale evolutie van Genesis onder de loep neemt. Vernieuwend was vooral de ontdekking van enkele populaire Ierse jigs in de albums *Fox Trot* en *Abacab*. In dat laatste album legt Vervenne bovendien een revolutionair rijmschema bloot.

Reageren doet de immer bescheiden rector liever niet, al laat hij niet na met mysterieuze glimlach te fluisteren: "In den beginne was er niets, en toen schiep God Genesis."

www.marcovervenne.be

INTERFACULTAIR THEATERFESTIVAL: KULAKTONEEL

“Mè zukn accent zoej beter je mulle oudn!”

Tsin ni dwuorden van jin of nanderen nha-sympatisant, mo te de zinne vant "Het P@K", tsitik hescreven deur en vo kulak-kèrels. Zelfrelativerend of zunder preteinsje? Da wel, mo zeen helik.

Geule, Meune, Seune, Freulk, en noh vele andren bucht, tzin de karakters ut tbrin van ne kerel die zelve zo gentil wa de beste rolle ip em te pakn. Tplot behoste hoe: ne kadoo, met doarin ne kerel, die sen eihen ipzen na zin koeketiene. Wa surrealisme lih hoe in de mulle, mo voe drete kwamt ni mi were. En azwo wast me veel dingn ut da stik. Tvarieerde van hebeurtenisn die winch èn biehebroch ant stik tot losse, en flauwe, kluchten die ze der heweun èn tussenhejosd.

Een eihen stikske iere ester voe Fleurk, die, helik dame peizen, oljine zin eihen moeste speeln. Utkomste? Een krusbestuvinge van de man ut melle en ne hehandicapte wufkerel. Ni dame peizen datie wok in tècht ne mong è, mo da kom deur drehie. Mo waster ton zoveel rehie? Jin meiske zei oes wa skjeeft: "Rehie, en wuk bedoelje gie da ènheluk mee?". Da seh ol henoeh zekere?

Int kort, de miserie met da spel van de Kulak wa nie ulder hoe hedachten, of daze ulder beste ni deden of zelf ulder talente. Nint, twa jirder dat ni tope angde, een hedachte en nieman die der moeste ip letten dat hjil da spel jin ding moste komn. Aan entoesiaste werkerkens hin tekort, mo voe een resultaat moesten ze toch wa mjir ip theheel letn. En die Fleurk, jis ni al zo hrappih helik datie peist en wulder hoant ton mo zehnt want der wa hinne rehie om da te doen.

OP POLITIONEEL BEVEL:

Rechtzetting

Twee weken geleden maakte *KULeugen* melding van een filmpje op de website YouTube, waarin professor Vera Hoorens uitvliegt tegen een student die te laat de les binnenwandelt. De politie van Leuven en mevrouw Hoorens willen benadrukken dat dit filmpje geheel fictief is, en mogelijke gelijkenissen met de werkelijkheid op louter toeval berusten. Mevrouw Hoorens is een zeer tolerante docent die nooit (vet en onderstreept) studenten zou buitengooien omwille van laattijdigheid.

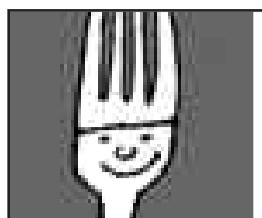
	5	1			4			
	3	2		9				
		7			1			2
				1		4		
8	4			7			3	1
		3		8				
7			3			9		
				4		2	6	
			9			1	8	

Freddy

door Sh3L14C

www.shellac.be

Menu van de week in Alma 1-2-3 22 - 25 april 2008

A1 = alleen Alma 1 A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2   = vegetarisch

dinsdag	
Heldere bouillon met groenten	0,70
Mediterrane soep van kip en pesto	1,80
Witte en zwarte pens met appelmoes	2,40
Bloemkool-kaasburger met Vera Cruz-groenten 	3,70
Kalkoenspiesjes met kampernoelies en broccoli	4,30
Rumpsteak met tomatensaus en gebakken witloof A1+A3	4,65
Koninginnenhapje A1+A3	3,30
Stoofvlees op z'n Vlaams A2+A3	3,70

woensdag	
Pecorinokaassoep met kervel en basilicum	0,70
Mediterrane soep van kip en pesto	1,80
Kalkoensteak met bonen en gebakken aardappelen A2	2,40
Witlooftaart met slaatje 	4,65
Paella	4,30
Hongaarse goulash met kroketten A2+A3	4,65
Stoofvlees op z'n Vlaams A1	3,70
Spaghetti bolognese A1+A3	2,40/2,85
Rumpsteak A3	

donderdag	
Andalousische tomatensoep	0,70
Doperwtensoepp met kervel	1,80
Boerenworst met witte kool, spekblokjes en aardappelpuree	2,40
Quornpita 	3,30
Kip met bruine van Corsendonck en kroketten	4,30
Roze zalm met dragonsaus en groenten	4,65
Koninginnenhapje A1+A3	3,30
Stoofvlees op z'n Vlaams A3	3,70
Rumpsteak A2	

vrijdag	
Pecorinokaassoep met kervel en basilicum	0,70
Broccoliroomsoep	1,80
Hertoginnenkrokant met erwten en wortelen	2,40
Gepaneerd gevogeltelapje met tijmsaus en wortelen	3,70
Kalkoensstovers met patersbier, witloof en dennenappeltjes A2+A3	4,65
Koninginnenhapje A2	3,30
Rumpsteak A1+A2	

**Vanaf nu kan je in al onze restaurants een filmticket
bekomen voor slechts 5 euro!**

Daarmee krijg je van **maandag tot vrijdag** toegang tot om het even welke prent in Kinopolis. De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopolis website.

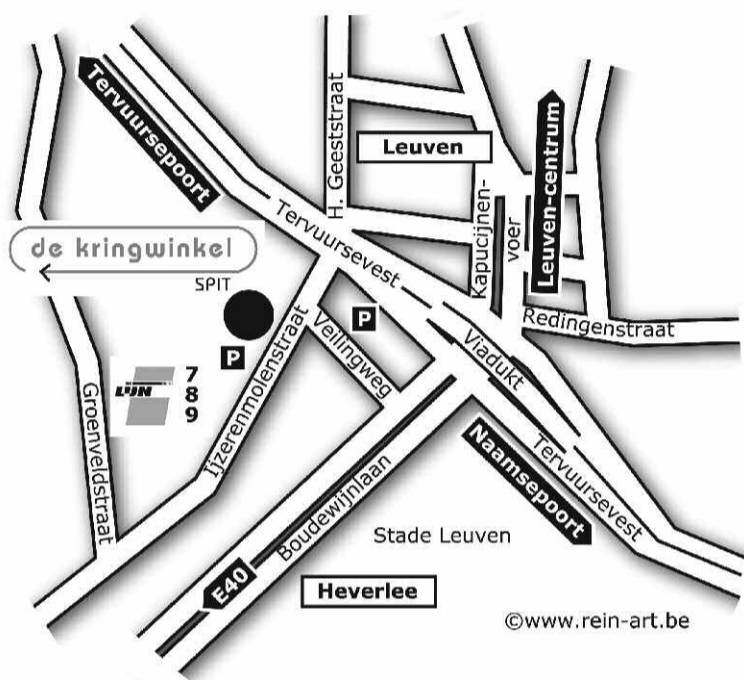
Kijk ook op de website voor menu **gasthuisberg**, **Justus Lipsius** en **pauscollege**

Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:
IJzermolenstraat 10-12 te Heverlee

Open: ma - vrij: 10 - 18 u
zat: 10 - 17 u
zo: gesloten

(advertentie)

92,9%

van onze studenten
vindt direct werk
na afstuderen.

De anderen gaan eerst met vakantie.

WWW.JEWERKTVOORJEHETMERKT.BE

KHLEUVEN

KATHOLIEKE HOGESCHOOL LEUVEN

Associatie Katholieke Universiteit Leuven

Colofon

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 34
Nummer 21
21 april 2008

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:

Maarten 'Dana International' Goethals

Redactiesecretaris & V.U.:

An 'Lordi' Moerenhout (adres idem Veto)

Redactie:

Lisa 'Jhonny Logan' Develtere, Nathalie 'Abba' Hoes, Ken 'Charlotte Nielsen' Lambeets, Roel 'Sandra Kim' Moeurs, Bram 'Marie N' Vanoirbeek & Alexander 'Ruslana' Vrijhof

Medewerkers deze week:

Pieterjan 'Céline Dion' Bonne, Robin 'Helena Papparizou' Broos, Ruben 'Katrina & the waves' Bruynooghe, Thomas 'Nicol' Buysens, Els 'Bobbysocks' Dehaen, Jelle 'Milk & Honey' Dehaen, Elke 'Lulu' Desanghere, Sebastiaan 'Sandie Shaw' Holslag, Simon 'Corry Brokken' Horsten, Geert 'Secret Garden' Janssen, Christine 'Carola' Laureys, Maud 'Broderne Olsen' Oeyen, Christoph 'Marija Seriforic' Meeussen, Ward 'Jean-Claude Pascal' Neyrinck, Kris 'France Gall' Vanelderden, Bo 'Dschinghin Khan' Vanluchene, Ide 'Quinn' Smets & Maartje 'Charlie McGettinen' Swillen

Cartoons:

Negu, Sh3L14C & Pieter Fannes

DTP:

Maarten Goethals, An Moerenhout, Roel Moeurs & Tom Vanbreessegem

Eindredactie:

Els Dehaen & Roel Moeurs

Internet:

www.veto.be

Publiciteit:

Alfaset cvba - An Vanbiervliet
alfaset@loko.be
016/22.04.66

Drukkerij:

Tuerlinckx (Molenstede)

Oplage:

9000 exemplaren

ISSN-nummer:

0773-5162

Abonnementen

Binnenland: 10 euro

Buitenland: 25 euro

Overschrijven op rekeningnummer:

001-0959719-77

Redactievergadering iedere vrijdagmiddag om 16u. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, internet, winnaars van Eurosong,...) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mails-gewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht vrije tribunes en lezersbrieven in te korten.

Lijst Eerstebach

Programmatie Loloeg Politika

Maandag: Aldibal in het Politika Kaffee

Dinsdag: Ontbijt in Aula Max Weber

BBQ op de campus sociale wetenschappen

Proud to be Faut in de Albatros

Woensdag: 14u: Kiesdebat in aula AV 00.17

16u: 24 minutenloop op de campus ism andere kringen

20u: wandelcantus vertrekkende aan het ladeuzeplein

Berichten

Recepy For Peace

Dames en Heren, De Creejzie Coheejzie (u wel bekend van het spetterend benefietfeest Recepy For Peace) zet dit jaar zijn schouders ook onder een nieuw artistiek project: Chaos Kitchen! Komt dat zien, komt dat zien! Een circus-theater vol acrobatische en hilarische acts dat garant staat voor een avond aangenaam en cultureel hoogstaand vermaak! Lachen is gezond, en dit nog eens voor 't goede doel? Kom dus tsjekken die boel !!! Waar? School De Appeltuin, Weldadigheidsstraat 74, 3000 Leuven (straat van de Aldi dus!) Wanneer? Komende dinsdag 22 April om 20.00h. Kostprijs? Een democratisch 3,5 euro

Fietsen voor het milieu

Streetperformer Jack Jaxx bereidt zich voor op een spectaculaire fietstocht. Op 19 mei zal het startschot gegeven worden voor een twaalf landentocht. Dit is het derde jaar dat Jack met de bakfiets op pad gaat omdat hij veel belang hecht aan een schoon milieu en bij zichzelf begint. Alles tijdens de tour is op mankracht. Deze milieuvriendelijke tocht van ongeveer 6000 km zal 4 maanden duren. Jack Jaxx gaat deze tocht maken omdat hij geld wil inzamelen voor de organisatie van zijn zus Elsbeth Cosijn. Zij woont sinds 5 jaar in Xela, in het zuiden van Guatemala en heeft er "Elly's Kids Foundation" opgericht. Deze organisatie heeft als voornaamste doel zoveel mogelijk arme kinderen een schoolopleiding te geven. Jack Jaxx is op zoek naar mensen met een hart voor kinderen en voor onze aarde. Mensen die deze actie en de organisatie "Elly's Kids Foundation" willen steunen. U kunt contact met Jack Jaxx opnemen via 0477 577 066 of info@jackjaxx.com.

Fietsfeest op zondag 27 april 2008.

Minderbroedersstraat 2

- 10.00-12.00 uur: tweedehands fietsenmarkt, met gratis fietscontrole, fietsgraveeractie en fietsdiefstalshow.

Ladeuzeplein

- 13.00 uur: fietsdiefstalshow: live demonstratie met tips over fietsbeveiliging
- 13.30 uur: wielerkampioen Sven Nys geeft startschot voor twee kinderfietstochten
- 14.00 uur: de Leuvense beiaardier speelt klassiekers waarin de fiets centraal staat
- 14.00 uur: start begeleide fietstocht langs abdijen
- 14.30 uur: startschot tweede begeleide fietstocht door historisch Leuven
- 15.00 uur: startschot gekke fietstocht van de milieuraad.
- Doorlopend: gratis fietscontrole; gratis fietsherstelcursus, fietsbehendigheidsstest op de behendigheids piste, workshop fietsen versieren, fietsdiefstalshow en gratis graveeractie mobiel verkeerspark voor kinderen.

Oplossingen

6	7	4	9	2	8	5	3	1
2	5	3	7	6	1	9	4	8
1	9	8	4	5	3	2	7	6
3	2	7	1	9	6	8	5	4
8	6	1	5	7	4	3	2	9
5	4	9	3	8	2	1	6	7
9	3	5	8	4	7	6	1	2
7	1	2	6	3	9	4	8	5
4	8	6	2	1	5	7	9	3

Iedereen welkom!

Iedere vrijdag om 16 uur
redactievergadering
op 's Meiers, 1ste verdiep.

AD FUNDUM

Elke werkdag
tips en info
voor de
student

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee

(advertentie)

Cultuurkalender

MUZIEK

Retribution Gospel Choir + Slaraffenland

Woensdag 23/04 om 20u30 in STUK Labozaal, Naamsstraat 96, www.stuk.be

My Brightest Diamond (solo) + Soy Un Caballo

Donderdag 24/04 om 20u30 in STUK Labozaal, Naamsstraat 96, www.stuk.be

Lenny & De Wespen

Donderdag 24/04 om 20u00 in Zaal Het Depot, Martelarenplein 12, www.hetdepot.be

PatPanic

Vrijdag 25/04, Hungaria, Baron D'Eynattenstraat 6, www.hungaria.be

Dr. Woordriff

Zaterdag 26/04, Hungaria, Baron D'Eynattenstraat 6, www.hungaria.be

Sara Tavares

Zaterdag 26/04 om 20u00 in Schouwburg, Brusselsestraat 63, www.30cc.be

THEATER

Don Kyoto — Dimitri Leue

Dinsdag 22/04 om 20u00 in Minnepoort, www.30cc.be

De Kollega's — 't Arsenaal

Donderdag 24/04 en vrijdag 25/04 om 20u00 in Schouwburg, Brusselsestraat 63, www.30cc.be

FILM

Afrika Filmfestival

Van vrijdag 11/04 tot zaterdag 26/04 in Kinopolis, Cinema ZED etc, www.afrika-filmfestival.be

DANS

Le Sous Sol | Peeping Tom

Dinsdag 22/04 om 20u30 in STUK Soetezaal, Naamsstraat 96, www.stuk.be

It's not funny | Damaged Goods / Meg Stuart

Woensdag 23/04 om 20u00 in Schouwburg, Brusselsestraat 63, www.30cc.be

EXPO

Veto fototentoonstelling

Van maandag 07/04 tot zondag 04/05 in Leuven en Heverlee, www.veto.belfoto

Gratis: Guillaume Leblon — Four Ladders

Van vrijdag 14/03 tot zondag 25/05 in STUK Expozaal, Naamsstraat 96, www-stuk.be

Culturele activiteiten en fuiven kunnen per mail kenbaar gemaakt worden op [cultuur@veto.be!](mailto:cultuur@veto.be)

(bv)

Medewerker van de week:

Els Dehaen

wegens inzet, grappigheid
& zattigheid, hoog boven de
vereiste middelmaat

T r i g g e r f i n g e r

“WE HEBBEN IN ELK KUTCAFÉ GESPEELD”

Triggerfinger is een van de ruigste rockbands van België. “Muziek spelen waar je het kiekenvel van krijgt, daar draait het bij ons om.” Met hun nieuwe plaat *What grabs you?* toert het Antwerps trio heel Vlaanderen rond en deze week maakten ze hun opwachting in het Depot.

Christoph Meeussen, Roel Moeurs & Maarten Goethals

Veto: Zijn jullie tevreden over het resultaat?

Ruben Block: «Het is een plaat met tanden. Onze muziek is niet bedoeld als achtergrondmuziek, het staat er als één geheel. We zitten in een tijdperk waarin alle opnames perfect gemaakt worden, maar wij doen daar niet aan mee. Daarom hebben we alles *live* opgenomen, op de ouderwetse manier. Perfectie is voor ons een bepaalde groove, een *vibe*, een vettigheid. Omdat je niet kan knippen en plakken zal je links of rechts dus nog wel een foutje horen.»

«Bij onze eerste single, *First taste*, hadden we de verschillende partijen apart opgenomen en daarna in elkaar gevlochten. Het nummer was perfect gespeeld, alles was wel juist, maar we kregen er niet echt een stijve van. De seks zat er niet in, het zweette niet, het was niet koortsig. Na te hebben gedronken, zijn we terug de studio ingedoken. De versie op de cd nu rammelt wat meer, maar die koorts zit er wel in. Muziek is meer dan je liedjes juist spelen.»

Veto: Gaan we weer vier jaar moeten wachten op een nieuw album?

Block: «Ik hoop van niet. Dat was gewoon een samenloop van omstandigheden, het bouwen van een nieuw huis en kinderen krijgen. We hopen er sneller te zijn met onze volgende plaat.»

KOTTEKES

Veto: Kozen jullie ervoor om een liveband te zijn, of is dat gegroeid?

Block: «Een goede live reputatie krijg je niet zomaar. Wij hebben daar tien jaar lang België voor afgedweild. We hebben in elk *kutcafé* gespeeld en zo leer je pas de stiel. We doen dat ook graag. In kleine cafeetjes speel je ook vaak memorabele concertjes. Zo hebben we eens bij een boer thuis gespeeld. De boer had voor zijn burens een BBQ georganiseerd en wij waren het entertainment. Wij hebben daar wel *gaas* gegeven. Hoewel we twee sets moesten spelen, heeft de boer gezegd dat het na de eerste genoeg was. De mensen konden elkaar niet meer verstaan.»

Mario Goossens: «Tegenwoordig willen veel groepen alleen nog op grote podia spelen. Je moet dan wel niet verschieten dat je maar vijf keer per jaar kan spelen. Als de mensen je nog niet kennen, moet je naar hun toegaan, en dat betekent alle *kottekes* afgaan. Wij krijgen nu zalen van vijf- à zeshonderd man vol, wij zijn goed geworden in onze job, maar hebben daar ook hard aan gesleuteld. Het vele spelen heeft ons een solide basis opgeleverd.»

“Af en toe ga je nog wel eens op je bek”

Veto: Hoe komt het dat elke reactie die we lezen zo positief is en jullie toch nog niet wereldberoemd zijn, ondanks jullie lange bestaan?

Goossens: «Omdat we niet in Amerika wonen. Belgische groepen hebben het nu eenmaal heel moeilijk om in het buitenland iets te forceren. We zijn daar nu al eventjes aan het werken. Nederland begint goed te rollen, in Duitsland zijn vorig jaar ook de eerste stenen gelegd. Zwitserland en Frankrijk zijn de volgende landen die we gaan uitproberen.»

Block: «In België zelf duurde het zo lang omdat de *exposure* voor Belgische radio niet zo groot is. Er zijn veel groepen die vaak op de radio gedraaid worden, maar op hun live-shows is daar relatief gezien weinig publiek. Toch worden er gigantische bedragen voor tickets betaald. Mensen van de radio maken radio, wij maken liedjes. Als dat niet overeenkomt, *ja paf*, dan is dat maar zo. Daar trekken wij ons niets van aan.»

«Wij zijn trouwens altijd ons budget waard gebleven. Als de zaal volzit is iedereen *content*: wij, de organisator en het publiek. Je moet eveneens zorgen dat je steeds vernieuwend genoeg blijft. We hebben lang met onze plaat getoerd, wat goed is want zo kan je meer mensen bereiken, maar uiteindelijk moet je met iets nieuws komen. Maar je moet oppassen om dan niet ineens te veel optredens te doen. Dat is het probleem in België, van het moment dat je met iets nieuws komt sta je ineens op elke hoek van de straat te spelen en dan trek je ook minder volk. Onze boeker heeft dat altijd goed kunnen inschatten.»

goed?” Niet iedereen heeft altijd evenveel *goesting* om te stagediven, maar we zijn dan ook geen *stagedive*-muziek. *Miekes* vinden dat tof. Toen we het voorprogramma van Peter Pan Speedrock bijvoorbeeld speelden. Eerst zie je al die gasten bier smijten, *stagediven* en wat nog allemaal, maar als wij dan op podium komen, gaan zij achteruit en komen hun lieven naar voor. Wij vinden dat niet zo erg.»

Goossens: «Absoluut niet!»

“Mensen van de radio maken radio, wij maken liedjes”

Veto: Is het aantrekkelijk om voor een gepast publiek te spelen?

Block: «Slechts gedeeltelijk. Een pluspunt dat we doorheen de jaren gemerkt hebben is dat jonge gasten die *Wolfnother* en *Qotsa* wel tof vinden met hun vader komen, die Led

Veto: Het nummer *Commotion* blijven jullie wel graag rekken.

Block: «Dat nummer is natuurlijk gemaakt om te rekken.»

Veto: Wat is de langste uitvoering die jullie al hebben gebracht?

Block: «Een van ongeveer twintig minuten.»

Goossens: «Dat komt uit de *good old days*, Led Zeppelin, 20 minuten en een *jam* erin van alle Chuck Berry nummers. Als je vroeger naar de Black Crows ging kijken dan had je geluk als je zes nummers op de ganse avond te horen kreeg. Maar dat is goed, als het goed is, is het goed.»

Block: «Als je niets riskeert ga je ook geen hoogtepunt bereiken. Af en toe ga je nog wel eens op je bek, maar er zijn ergere dingen.»

Goossens: «Dat is de kritiek die ik heb op de meeste hedendaagse artiesten, niemand durft nog op zijn bek te gaan. Het moet van de eerste keer perfect zijn.»

Block: «Doorheen de jaren hebben we veel technici leren kennen. Bij EML, de firma die Werchter doet, hoor je ook dat er geen enkele groep is die geen harddisk meebrengt. Daarop staat dan hun ganse plaat, met extra gita-

(foto Christoph Meeussen)

STAGEDIVEN

Veto: Toch veel ambitie om veel groter te worden?

Goossens: «Ambitie hebben we altijd. Het is goed zoals het nu is, maar groter mag altijd.»

Block: «Ergens is het fijn om toch de underdog te zijn. Stel dat we heel groot worden. Dan is het leuk om veel mensen te doen *bougeren* met uw ding, maar dat is niet waarom wij het doen. Voor ons draait het vooral rond het samenspelen. In het buitenland vinden ze dat vooral raar. We spelen daar in clubs van 20 man, maar we spelen om samen te spelen, dus geven we er ook een lap op, zelfs voor die 20 man. Soms willen die dan wel niet mee en dan zeggen wij van *juu, gaas* en daar durven ze wel eens van verschieten. Uiteindelijk slaagt dat wel over en dat is wel fijn.»

Veto: Kreeg je het publiek dan soms niet in gang?

Block: «Absoluut, maar dat werkt zeer aanstekelijk bij mij: hoe minder de mensen reageren, hoe heviger ik daarvan word.»

Goossens: «Dat is het strevertje, het haantje in ons. Wacht maar af, straks zal je wel zien.»

Block: «Muziekbeleving is uiteindelijk iets heel persoonlijk, soms speel je in een zaaltje waar de mensen zeer gereserveerd zijn en denk je achteraf; “vonden ze het nu niet

Zeppelin dan weer fantastisch vindt, en zo krijg je een breed spectrum. We hebben dan ook steeds bij onze firma benadrukt; “ga ons niet marketen.” Zo van, dit is de doelgroep, 16 tot 24 en de rest mag niet luisteren. Dat slaagt nergens op. Daarom is het wel fijn dat er zowel jeugd als middenleeftijd als gevorderde leeftijd naar onze optredens komt. Dat is ons grootste voordeel.»

Goossens: «Zelfs mijn ma komt kijken, dat is echt super!»

Veto: Op jullie site staat een rode dame met borst en tepel.

Block: «Dat is de schuld van onze layoutman, Sam. Hij had al voor een aantal cd's de layout verzorgd. Toen alle nummers klaar waren speelde er een zin in mijn hoofd: “*what grabs ya*.” Dat vonden we wel een sterk zintje dat samengaat met wat wij in muziek zoeken. Iets dat je raakt en je doet *bougeren*. We hebben toen tegen Sam gezegd: “Laat u maar gaan.” *Dieje gast* zit echter in reclame en sloeg compleet tilt. Hij heeft toen een tiental ontwerpen doorgestuurd, waaronder die met het truitje en de borst. Het is eigenlijk nog heel subtiel, het is geen Pamela-Andersonborst, het is veel ondeugender. Het is een heel sterk, strak, sober beeld. We vinden het een goede illustratie (*geniepig lachje*).»

ren en strijkers. Dat zijn soms echt wel groepen die goed kunnen spelen.»

Goossens: «Maar als je harddisk dan crasht heb je natuurlijk wel problemen.»

Block: «Moloko had dat op Werchter 3 jaar geleden voor. Die stonden met *fucking* zeven man op podium, dat vond ik echt niet te doen. Drie nummers voor het einde crasht hun computer en ze kunnen niet meer verder spelen. Dan denk ik ook van: “zijn jullie niet met genoeg of wat?” En ik vind het een straffe madam hoor, *I worship her, she's the best*.»

Goossens: «Zo een geil *mieke*. Eerlijkheids-halve, Hooverphonic gebruikt ook altijd *loops*, maar die hebben wel altijd een plan B. Op een van mijn eerste optredens met hun zijn ze tijdens de soundcheck moeten overschakelen op dat plan B en dat bleek beter te werken dan het origineel plan. Met zo'n *machinerij* maak je geen muziek meer, je steekt er jouw partij in en that's it. Bij ons is alles vloeiender, hij doet iets, ik speel erop in.»